

Četvrtak, 6. april 2006.

Svedok P-021

Svedok Slavoljub Kačarević

Otvorena sednica

Optuženi su pristupili Sudu

Početak u 9.06 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA PARKER: Dobro jutro. Molim vas da ustanete i da pročitate svečanu izjavu.

SVEDOKINJA P-021: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, cijelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA PARKER: Hvala vam. Možete da sednete. Gospodine Moore izvolite.

TUŽILAC MOORE: Zahvaljujem se časni Sude. Dobar dan svedokinjo P-021. Ja sam gospodin Moore, zastupam Tužilaštvo. Vi ste razgovarali sa gospođom Tumom. Mi se, eto, malo razlikujemo u izgledu i vi ste pozvani kako bismo se pozabavili u vezi tri dokumenta koje je Tužilaštvo bilo obelodanilo Odbrani posle završetka vašeg svedočenja. I evo, sad predajem svedokinju Odbrani.

SUDIJA PARKER: Hvala. Gospodine Vasiću, izvolite.

DODATNO UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT VASIĆ

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala časni Sude. Dobro jutro svima. Dobro jutro svedokinji. Moje ime je Miroslav Vasić, ako se ne sećate od prošlog puta i ja bih vas zamolio da posle mojih pitanja napravite malu pauzu da bi moja pitanja i vaši odgovori mogli da se prevedu i da se vaš glas ne bi čuo van ove sudnice. Hvala vam. Recite mi molim vas da li se u junu, 9. juna 1994. godine razgovarali sa službenicima Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Hrvatske o događajima koji su se odigrali u vukovarskoj bolnici 1991. godine?

SVEDOKINJA P-021 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Da li se sećate da je tom prilikom s vama razgovor obavio gospodin Miroslav Filipčić, koji je o tome, o vašem razgovoru sa njim, sačinio službenu belešku?

SVEDOKINJA P-021 – ODGOVOR: Da, sjećam se da je određeni gospodin razgovarao, sad nisam sigurna prezime, ali znam da je razgovarao sa mnom.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste takođe 28. drugog 1996. godine svedočili pred istražnim sudijom Županijsko suda u Zagrebu u predmetu protiv okrivljenih Veljka Kadijevića i drugih i da li ste ovu svoju izjavu koju ste dali pred istražnim sudijom potpisali?

SVEDOKINJA P-021 – ODGOVOR: Da, razgovarala sam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala lepo. Tokom ovih razgovora koje ste vodili sa pripadnicima Ministarstva unutrašnjih poslova, vi ste razgovarali o događajima vezanim za novembar 1991. godine i o nekim dokumentima koje ste vi novembra 1991. godine sačinili, je l' tako?

SVEDOKINJA P-021 – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Pre nego što predemo na te dokumente i zatražim privatnu sednicu, hteo bih da vam pitam još nešto. Da li ste u tom periodu 1994, 1996. i 1997. godina razgovarali i sa službenicima Sigurnosno informativne agencije Ministarstva odbrane Republike Hrvatske?

SVEDOKINJA P-021 – ODGOVOR: Tog se ne sjećam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Kako sam razumeo vaš odgovor, ne sećate se nekog takvog razgovora ili niste razgovarali?

SVEDOKINJA P-021 – ODGOVOR: Ministarstvo obrane Republike Hrvatske, ne.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. A da li ste razgovarali o događajima u Vukovaru sa nekim od službenika Sigurnosno informativne agencije MUP-a Hrvatske?

SVEDOKINJA P-021 – ODGOVOR: Ako to mislite na ovaj dokument prethodno navedeni, to je to. Ništa izvan toga.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala vam lepo. Časni Sude, ja ću sada početi da se bavim ovim dokumentom i mislim da bi on mogao da ugrozi identitet ovog svedoka i ja bih zamolio da predemo na privatnu sednicu.

SUDIJA PARKER: Privatna sednica.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, ponovo smo na otvorenoj sednici.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala časni Sude. Molim vas da pustite insert. A vi obratite pažnju na glas.

(Video snimak)

(Kraj video snimka)

ADVOKAT VASIĆ: Ja se izvinjavam, mislim da imamo problem sa tonom.

TUŽILAC MOORE: Da li moj uvaženi kolega možda ima prevod, kako bi mi mogli da se snađemo?

ADVOKAT VASIĆ: Nažalost, ja moram da kažem da nemamo trenutno prevod, da će, s obzirom da na ekranu ide tekst, on biti preveden od strane prevodilaca. Ja ću prevod zvaničan dostaviti čim ga budem dobio. Sada imamo ton ...

SUDIJA PARKER: To je pod pretpostavkom da dobijemo ton.

(Video snimak)

Novinarka: Svjesni da će se malo ko usuditi objaviti njegove riječi, Siniša Glavašević telefonski čita optužnicu za "Radio 101". Sa sigurnošću se ne može ustvrditi da je ikada u cjelini objavljena u hrvatskom medijskom prostoru.

Siniša Glavašević: Optužnica, kojom optužujem Sabor Republike Hrvatske za sudjelovanje Hrvata u najvećem zločinu u povijesti nad hrvatskim narodom. Za sudjelovanje u odluci da se žrtvuje 15.000 života Hrvata iz Vukovara. Optužujemo vas, gospodo, što ste dopustili da gladuju dok ste vi bili siti. Optužujem vas, gospodo, zato što je vama bilo toplo, a njima hladno. Dok ste vi, gospodo, svoju žeđ gasili pićem i po vlastitom izboru i u željenim količinama njih ste osudili na jušnu žlicu vode dnevno.

Gospodo sabornici, vaše dane ste provodili u svojim luksuznim domovima, te isto takvim uredima, a Vukovarčanima ste dodijelili vlažne i tamne podrume. Za vaše noći, gospodo Sabornici, odabrali ste tople i meke pokrivače, a njima ste, gospodo, prepustili mokre i smrdljive deke. Sebi ste priuštili mirisno pjenušave kupke, a Vukovaru smrad i prljavštinu. Gospodo, nemate ni toliko mašte da zamislite kako strašno smrde žene koje se nisu oprale 90 dana, a to ste im vi priuštili. Zar zaista mislite, gospodo, da su zato dale svoj glas? Zašto ste, gospodo, naše bebe i našu djecu osudili na krastavost? Da li su sve infekcije svijeta rezervirane za djecu Vukovara? Optužujem vas, gospodo zastupnici, za sve njihove boli, za sav strah kojim su ispunjene dječije oči, za svaki prigušen krik, za sve suze isplakane i neisplakane. Optužujem vas, gospodo sabornici, za svaku naživo odrezanu herojsku ruku, nogu, za svaku naživo obradenu ranu i izvedenu operaciju. Optužujem vas, za sve boli gladnih i žednih ranjenika. Optužujem vas, za sav očaj i umor naših liječnika i ostalog medicinskog osoblja. Optužujem vas, za sve smrti koje su nastupile zbog nedostatka krvne plazme i adekvatnih lijekova. Optužujem vas, gospodo, za sav očaj borca kad je shvatio da više nema čime napuniti svoje oružje. Vi ste ga ubili, gospodo. Optužujem vas, gospodo sabornici, za trenutak iznenađenja kada su Vukovaru stigli nepobitni materijalni dokazi da Republika Hrvatska raspolaže ljudstvom i svim sredstvima potrebnim za proboj puta, te obranu Vukovara, ali ista ne želi upotrijebiti, to jest dostaviti Zapovjedništvu operativne grupe Vukovar, Vinkovci, Županja, a koje je Zapovjedništvo zahtijevalo za izvršenje zadatka koji je postavljen pred Zapovjedništvo. Optužujem vas, gospodo, za svu bol trenutka u kojem je Vukovar shvatio da između vas, Hrvatskog Sabora, hrvatske Vlade, predsjednika Republike Hrvatske i četnika nema nikakve razlike. Optužujem vas, gospodo, za svu sramotu koju ste nanijeli hrvatskom narodu zastupajući ga. Hrvatski narod, gospodo, vas za sve ovo nije ovlastio i zato vas gospodo, optužujem za izdaju. Optužujem vas gospodo zato što ste stajali ispod svetinje hrvatskoga naroda, ispod hrvatske trobojnice što se izdajnicima nikada ne smije dopustiti. Okaljali ste nam zastavu gospodo sabornici i zato vas optužujemo. Optužujem vas, gospodo, zato što ste svojim zločinačkim ustima pjevali "Lijepu našu", himnu koju su pjevali heroji Trpinjske ceste, heroji Lušca, heroji Mitnice, heroji Sajmišta, heroji Borova Naselja, heroji Bogdanovaca... heroji Vukovara, pjevali su je dok su branili Vukovar, u tijeku borbe, kad su pokopavali raskomadane ostatke svojih prijatelja, pjevali su je dok su umirali. Optužujem vas gospodo što ste se opustili, nedopustivo je gospodo, da vi pod čijim blagoslovom Vukovar umire pjevate pjesmu ljudi koje ste osudili na mučeničku smrt. Optužujem vas, gospodo, za sudjelovanje u masakru nad stanovnicima i braniocima Vukovara. Optužujem vas, gospodo, za smrt Vukovara. Materijalni dokazi, vaše nesumnjive krivice, biti će dani na uvid hrvatskom narodu i cijeloj svjetskoj javnosti. Ne zavaravajte se, da ćete vi doći prije do njih, ne možete gospodo, garantiram vam. Također

vam garantiram da će te u budućnost ući i ostati u povijesti kao izdajnici i zločinci, i da ćete do kraja svog života lijegati i ustajati sa sjećanjem na Vukovar. Vukovar.

(Kraj video snimka)

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala lepo. Da li ste prepoznali glas gospodina Siniše Glavaševića?

SVEDOKINJA P-021 – ODGOVOR: Da, iako je snimka loša, da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li ste imali prilike da čujete ovo njegovo obraćanje preko "Radija 101", 18. jedanaestog 1991. godine?

SVEDOKINJA P-021 – ODGOVOR: Ne. Sada to prvi puta čujem

ADVOKAT VASIĆ: Hvala. Časni Sude ...

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću, pre nego što nastavite Pretresno veće želi da zahvali prevodiocu koji je imao velikih problema sa brzinom ovog dosta dugačkog inserta.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala. Časni Sude. Ja bih takođe iskorisio priliku. Zaista smo namučili prevodioce. I predložio bih Sude da se ovaj zapis uvrsti kao dokaz. Mi ćemo službeni transkript na engleskom jeziku dostaviti čim ga dobijemo.

TUŽILAC MOORE: Mi nemamo nikakvog prigovora oko istinitosti sadržaja i da se ovo uvrsti u spis.

SUDIJA PARKER: U redu, biće uvršteno u spis.

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet broj 351.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam najlepše. Da li mi možete reći samo da li su lekari uopšte imali uvid u to da li su pojedini pacijenti odlazali iz bolnice, dolazili? Da li su mogli da znaju u svakom trenutku gde se svaki pacijent nalazi?

SVEDOKINJA P-021 – ODGOVOR: Nemoguće je znati u svakom momentu gdje se ko nalazi, ne u tim uvjetima. Vi možete za sebe tvrditi gdje ste vi tog momenta, ali gde je neka druga osoba, pa niti za svoju medicinsku sestru koja radi tog momenta s vama, ne možete 24 sata tvrditi gdje je u tom momentu, gdje se nalazi. Samo za sebe možete tvrditi gdje ste u tom momentu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Potpuno se slažem. A takođe ne može tvrditi gde su ti ljudi, ti pacijenti bili i šta su radili dok eventualno nisu bili pod budnim okom lekara, odnosno dok nisu znali gde se oni nalaze, je l' tako?

SVEDOKINJA P-021 – ODGOVOR: Vi za nekoga možete tvrditi onoga momenta kada ste s njim, ali sve drugo... A... Oprostite, bolnica nije zatvor.

ADVOKAT VASIĆ: Svakako, na sreću. Hvala vam najlepše na vašim odgovorima. Ja nema dalje pitanja za vas. Časni Sude, ja nemam više pitanja za ovu svedokinju. Zamoliću samo sudskog poslužitelja ako bi mogao ono šta sam ostao dužan, to su kopije ovih službenih beležaka, a čim pre ćemo verziju ovih dokumenata dostaviti sudskom službeniku da bude uvršteno u elektronski sistem.

SUDIJA PARKER: Da li sam dobro shvatio da vi to sada nećete da ponudite na usvajanje?

ADVOKAT VASIĆ: Ne, časni Sude. Ja sam prošao kroz one bitne detalje. Svedokinja je to potvrdila i objasnila i mislim da nema razloga da uvodimo dokument. Mislim da je iz transkripta otprilike sve jasno ono šta je bilo bitno za Odbranu.

SUDIJA PARKER: Hvala. Dokument će biti označen za identifikaciju.

sekretar: Časni Sude, ovaj dokument biće označen za identifikaciju brojem 352.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, izvolite.

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala časni Sude, ali nemam pitanja za ovog svedoka. Hvala.

SUDIJA PARKER: Pa to nije loše gospodine Boroviću. I ja se tome radujem. Gospodine Lukiću.

DODATNO UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT LUKIĆ

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Možda ću i ja da vas uveselim, imam smo jedno pitanje za svedoka. Molim sudskog poslužitelja da stavi ovaj dokument pred svedokinju. Hvala. Svedoče dobar dan. Na ovoj klupi za... Ja zastupam gospodina Šljivančanina.

Imam samo jedno jedino pitanje. Podsetiću vas šta ste izjavili na transkriptu na suđenju, odgovarajući tužiocu 9. novembra 2005. godine, vezano za onaj sastanak koji ste imali sa gospodinom Šljivančaninom u gipsaoni 20. ujutru. Pa ste tada rekli na stranici 1.371 da je sastanak trajao oko pola sata ili 45 minuta, a onda ste izjavili sledeće: "Tokom tog vremena on je razgovarao sa nama generalno. Govorio nam je generalno o političkoj situaciji, o raspadu Jugoslavije i o tome kako je do toga došlo. Rekao nam je da on nas razume kao medicinsko osoblje, da on shvata da smo mi samo radili svoj posao i da je sasvim prirodno da smo to radili i da on to neće smatrati da je protiv nas. Dakle, radilo se uglavnom o tome". Otprilike opisano je ono čega se sećate da vam je Šljivančanin rekao na tom sastanku. Vi ste i tada tužiocu posle, u unakrsnom ispitivanju rekli da ne pamтите puno detalja, jer ste uglavnom bili u svojim mislima usredsređeni na druge stvari. E sad, u ovoj službenoj belešci dana... Znači, razgovor koji ste obavili 9. lipnja 1994. godine, gde je ustvari preneto vaše kazivanje. Govori se u trećem licu. Ja ću vam sada pročitati stranicu 2, pasus 3, kako ste tada 1994. godine opisali to, pa da li će vam to osvežiti pamćenje. Interesuje me samo jedna rečenica koju ste tada rekli.

SVEDOKINJA P-021 – ODGOVOR: Ispričavam se. Budte ljubazni pa mi samo prevedite, vi ste govorili na engleskom, ovdje je transkript na engleskom. Ja molim prijevod.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja sam mislio da ste vi dobijali prevod. Niste?

SVEDOKINJA P-021 – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Evo. Znači, samo evo sada ću vam ponoviti, da ste tog vremena... tokom tog sastanka koji je trajao oko pola sata, odnosno 45 minuta, da vam je Šljivančanin govorio uopšteno o političkoj situaciji, oko raspada Jugoslavije, kako je do toga došlo, da je on razumeo medicinsko osoblje i shvatio da ste vi samo radili svoj posao i da to neće vama uzeti za zlo. Otprilike to je bila linija, kako ste se vi setili toga što ste naveli. E, sad ću pročitati ja ovaj deo, znači vi kontrolišite da li dobro čitam taj pasus službene beleške iz 1994. godine: "Dana 20. jedanaestog 1991. godine u ranim jutarnjim satima u sobu im je došla glavna medicinska sestra, Kolesar Binazija", piše Polesar, "te kazala da se sprema i da svi zajedno moraju doći na sastanak u glavnu operacionu salu. Kada su tamo stigli, videli su oficira bivše JNA koji se predstavio kao Šljivančanin, te kazao da je on oficir JNA, da ih je njihova vojska došla osloboditi, da oni osoblje bolnice ne smatraju ratnim zločincima, budući da oni, kao medicinsko osoblje, moraju pomagati svim ranjenicima, te im je predložio da nastave raditi u Medicinskom centru u Vukovaru, jer ima puno ranjenika i kako bi se bolnica ponovo vratila u funkciju. Kazao je da osobe koje ne žele raditi u bolnici, da to slobodno kažu, kao i to da kažu kuda bi željeli biti evakuirani, te da se napravi spisak sa popisom kud ko želi ići". Znači,

moje pitanje je vrlo jednostavno, da li se sada sećate da ste ovako ispričali to inspektoru policije i da li vam to vraća pažnju da je i to gospodin Šljivančanin pomenuo na tom sastanku? Mogućnost da vi ako hoćete da ostanete, mislim na medicinsko osoblje a ko neće, da izrazi želju gde želi da ide dalje u Hrvatsku ili u Srbiju ili... i tako dalje?

SVEDOKINJA P-021 – ODGOVOR: Ovo je prepričana forma našega razgovora i mislim da to ništa bitno ne odsupa od onoga što sam ja prethodno rekla. I nikada nisam tvrdila da medicinskom osoblju nije data mogućnost da se odluče da li žele ostati ili otići. To apsolutno je data ta mogućnost i to mogu potvrditi.

ADVOKAT LUKIĆ: Samo to nismo čuli tokom svedočenja i zato sam sada to hteo da rasčistim. Hvala poštovani Sude. Ja nemam više pitanja za ovog svedoka.

SUDIJA PARKER: Hvala vam gospodine Lukiću. Gospodine Moore, izvolite.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC MOORE

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospođo P-021, ja bih hteo da vam postavim nekoliko pitanja u vezi ovog dokumenta na koji se pozvao gospodin Lukić. On vam je citirao jedan paragraf koji se završio rečima da se napravi spisak gde ko želi da ide. Da li imate taj dokument pred sobom?

SVEDOKINJA P-021 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Molim vas da sada pogledate i sledeći paragraf, kako bismo videli šta se sve desilo. Evo, ja ću da ga pročitam: "Kroz hodnik bolnice izvode ranjenike. Budući da je prepoznala neke od svojih ranjenih pacijenata, potrčala je prema njima, kako bi porazgovarala s njima i kako bi ih pitala kuda ih odvede. Međutim, bilo joj je naređeno da se vrati nazad". Ja sam ovaj deo pročitao iz engleskog prevoda. Ovaj deo dok je on, Šljivančanin, to govorio, to u stvari, ukazuje na to, da dok ste vi videli da izvode pacijente, da li je tada Šljivančanin govorio?

ADVOKAT LUKIĆ: Časni Sude, prigovor.

SUDIJA PARKER: Izvolite gospodine Lukiću.

ADVOKAT LUKIĆ: Mislim da sam čak presekao gospodina Moorea, ali moj prigovor je sledeći. Sve ovo šta je gospodin Moore sada pročitao, bilo je stvar izlaganja svedoka u

glavnom ispitivanju. O tome je ona pričala, a ja nijedno pitanje, odnosno samo ovo jedno jedino pitanje uopšte nisam vezao za tu temu. Vezao sam se samo za ono šta je gospodin Šljivančanin govorio na sastanku. Ovo što sada Moore pokreće je vraćanje na glavno ispitivanje, o čemu smo slušali 9, 10. i 11. novembra, sve to.

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore?

TUŽILAC MOORE: Pitanje mog uvažnog kolege je bilo postavljeno sa ciljem da se stvori utisak, to mi mislimo dakle, da je gospodin Šljivančanin bio gospodin koji je hteo da obezbedi ljudima da odu gde god žele i da se ponašao na jedan veoma častan način. Po našem mišljenju, ukoliko je to njihova tvrdnja, a to je veoma razumna tvrdnja mog uvažnog kolege, onda je potrebno da se iznese kompletno ponašanje u to vreme. Da se sve to iznese pred Pretresno veće. Dakle, generalni deo konteksta, a ne samo da se izdvoje određene stvari. I ja sam to jednostavno izneo, budući da je moj uvažni kolega otvorio tu temu, jednostavno kako bismo dobili sve dokaze.

SUDIJA PARKER: Čini mi se da svedokinja ne dobija prevod.

SVEDOKINJA P-021: Mikrofon nije uključen.

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću, vaš prigovor se odbija. Izvolite gospodine Moore.

SVEDOKINJA P-021: Da. Da. Molim prevod. Ali korektnije moliću, jer možda neko već... baš kontekst ne mogu staviti, pa molim ...

prevodioci: Svedokinja očigledno nije na engleskom kanalu.

ADVOKAT VASIĆ: Ja se izvinjavam časni Sude. Mislim da smo imali problem. Svedokinja, mislim da nema prevod na BHS. Ne znam da li sada ima.

SVEDOKINJA P-021: Ne, nemam uopće prevod na hrvatski. Ja razumjem engleski, ali ipak su ovo prekorektne stvari. Mogu nešto previdjeti.

SUDIJA PARKER: Shvatam. Da li sada čujete BHS kanal? Da li sada čujete ono što ja govorim. Žao mi je zbog svega ovoga. Nadam se da sada čujete prevod. A ja sam u međuvremenu redigovao ime koje se pojavilo u transkriptu.

TUŽILAC MOORE: Hvala časni Sude.

SUDIJA PARKER: Izvolite gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodo, ponoviću. Gospodin Lukić vam je bio postavio jedno pitanje, to je ovaj gospodin s bradom, postavio vam je pitanje u ime gospodina Šljivančanina. On vam je pročitao jedan paragraf iz dokumenta koji nosi naslov "Službena beleška". Vi imate taj dokument pred sobom, zar ne?

SVEDOKINJA P-021 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Lukić vas je pitao u vezi onoga šta je gospodin Šljivančanin rekao. Ja bih sada hteo da pređemo na ovaj kratki paragraf koji se sastoji samo od četiri reda i ponovo ću da ga pročitam da vidimo da li možete sada da pratite. Dakle: "Dok je on, Šljivančanin, to govorio, ona se okrenula i videla da kroz hodnik bolnice izvide ranjenike. Budući da je prepoznala neke od svojih ranjenih pacijenata, potrčala je prema njima, kako bi porazgovarala s njima i kako bi ih pitala kuda ih odvide. Međutim, bilo joj je naređeno da se vrati natrag". Dakle, ovo stoji u službenoj belešci od 9. juna 1994. godine. Moje pitanje za vas je sledeće. Na osnovu toga kako je napisan taj paragraf i s obzirom na uporebu reči dok je on to govorio da ste vi nešto videli, imam dva pitanja za vas. Prvo pitanje. Recite nam ko vam je naredio da se vratite, dakle da se udaljite od svojih pacijenata?

SVEDOKINJA P-021 – ODGOVOR: Kada sam izašla u hodnik u hodniku sam, kao što sam navela ovdje, vidjela pacijente kako odlaze, ali u pratnji su bili vojnici i vojnici su me upozorili da se vratim u prostoriju.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Sada bih hteo da pređem na jednu drugu temu. To je u vezi sa pitanjima koja vam je postavio gospodin Vasić, a u vezi sa ovim istim dokumentom. Zamoliću vas da otvorite ovaj dokument, engleski broj strane je 27.804, međutim tu se radi o spisku osoba koje ste vi spomenuli tokom razgovora. Ja bih vas sad zamolio da pogledate jedan dokument koji je označen u svrhu identifikacije broje MFI 345. Reći ću vam zbog čega to treba da pogledate, budući da ste vi rekli da ste hteli da pogledate dokumentaciju bolnice u vezi povreda određenih pojedinaca.

SVEDOKINJA P-021 – ODGOVOR: Točno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kako bih sve to skratio, pozvaću se na određene brojeve. Dakle, pod brojem 2 imamo Vladimira Vargu. Ovo je takozvani redigovani spisak iz bolnice, a spisak je sačinjen u Zagrebu. Zamoliću vas da pogledate određenu stranu. Broj strane se nalazi u donjem desnom uglu. Da li vidite to? Ako pogledate donji

desni ugao videćete da se tu nalazi broj. Dakle, ako se pozabavimo imenom pod brojem 2, a onda pogledamo stranu 86 i ako pogledamo negde otprilike na sredini strane... Da li ste našli taj deo?

SVEDOKINJA P-021 – ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Tu stoji ime Vladimir Varga. Da li je to onaj isti Vladimir Varga o kome ste govorili? Molim vas da odgovorite sa da ili ne? Radi zapisnika.

SVEDOKINJA P-021 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Sada bih da pogledamo broj 4. Broj 4, a onda da pređemo na stranu 38. Dakle, broj 4, ime pod brojem 4. Da li ste to našli?

SVEDOKINJA P-021 – ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li je to isto ime koje ste spomenuli pod brojem 4, odnosno da li se radi o istoj osobi? Gledamo pravo na kraju strane.

SVEDOKINJA P-021 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pogledajmo sada broj 5, a zatim stranu 63. Ponovo pogledajte pri dnu ove dokumentacije iz bolnice i recite nam da li se radi o istoj osobi?

SVEDOKINJA P-021 – ODGOVOR: Broj?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Broj 5.

SVEDOKINJA P-021 – ODGOVOR: Točno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Broj 6, strana 61? Dmitar Pucar. Na sredini strane. Da li je to ista osoba?

SVEDOKINJA P-021 – ODGOVOR: Točno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. Broj 7, strana 52. Pri dnu strane. Molim vas da potvrdite svaki put u mikrofon?

SVEDOKINJA P-021 – ODGOVOR: Točno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Broj 11, a zatim strana 21. Robert Gažda. Na petini strane od kraja strane. Da li je to ista osoba?

SVEDOKINJA P-021 – ODGOVOR: Točno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Broj 15, trebalo bi da bude na strani 24?

SVEDOKINJA P-021 – ODGOVOR: Točno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Broj 18, strana 29. Da li je to ista osoba?

SVEDOKINJA P-021 – ODGOVOR: Točno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Broj 21, strana 22?

SVEDOKINJA P-021 – ODGOVOR: Točno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ovaj spisak osoba, mislim da ste to već ranije rekli Sudu, da su to osobe koje su bile ranjene i koje su se nalazile na vašem odelenju. Da li je to tačno?

SVEDOKINJA P-021 – ODGOVOR: Točno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li možete da potvrdite da one osobe koje ste videli onog dana kako ih odvođe pripadnici JNA da je među njima bilo i osoba sa ovog spiska?

SVEDOKINJA P-021 – ODGOVOR: Da, mogu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Od ovih osoba koje sam ja sada spomenuo, da li možete da nam kažete otprilike koliko njih ste videli kako ih odvođe ujutro 20?

SVEDOKINJA P-021 – ODGOVOR: Od osoba sa mog spiska dve za koje sam imena izdvojila.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A recite nam ko su bile te osobe koje ste zapravo videli kako ih odvođe?

SVEDOKINJA P-021 – ODGOVOR: Ranjenici iz bolnice.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Izvinite, možda je došlo do nekog nesporazuma. Vi ste nam govorili o spisku osoba, ranjenih osoba koje su se nalazile na vašem odelenju. I mi imamo taj spisak. Zatim ste nam rekli kako ste videli da su 20. ujutro odvodili pacijente i mislim da može da se kaže da su neki od tih pacijenata koje ste videli kako ih odvođe, da su neki od njih bili, da tako kažem, vaši pacijenti. Ono šta ja pokušavam da pojasnim jeste da li ste vi prepoznali neke od onih pacijenata koji su odvedeni 20, odnosno da li se neki od njih nalaze na ovom spisku?

SVEDOKINJA P-021 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Zamolio bih vas da nam kažete ako je moguće, da li se radilo o svima, samo nekima? Dakle, otprilike o koliko njih?

SVEDOKINJA P-021 – ODGOVOR: Mislim da to već i stoji. Za dva sam sigurna, jer sam ih osobno vidjela.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A imena te dve osobe?

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude?

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću, izvolite.

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude, da li ovo treba da bude na privatnoj sednici, s obzirom da se spominje spisak odeljenje, pacijenti i tako dalje, a sad i imena.

SUDIJA PARKER: Hvala vam. Pretpostavljam da gospodin Moore zna koji će odgovor da dobije i da to neće da bude problem.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pa nadam se da neće da bude problema. Da li ima bilo kakvih problema da spomenete imena?

SVEDOKINJA P-021 – ODGOVOR: Mislim da ne.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li možete da nam kažete imena onih osoba koje ste videli kako ih odvođe tog jutra?

SVEDOKINJA P-021 – ODGOVOR: Gospodin Grejza Milan, gospodin Holjevac Nikica.

TUŽILAC MOORE: Hvala vam. Časni Sude, nemam više pitanja za ovog svedoka. Međutim, zamolio bih da ovaj dokument, koji je predočio moj uvažni kolega i u vezi sa kojim je detaljno unakrsno ispitivao svedoka, da se uvede u dokazni spis. Mislim da je već povezan sa dokumentom koji se nalazi pred Sudom. Mislim da se radi o dokaznom predmetu broj 62, ali nisam baš siguran.

SUDIJA PARKER: Da li je to tačno gospodine Moore?

TUŽILAC MOORE: Da, mislim da je obeleženo u svrhu identifikacije, a ja bih sada zamolio da se uvrsti u dokazni spis. Dakle, nemam prigovora u vezi sa tim, a mislim da se to povezuje sa dokumentom koji se već nalazi u dokaznom spisu. Radi se o dokaznom predmetu broj 62. To je onaj spisak pisan rukom.

SUDIJA PARKER: U redu, uvrštava se.

(Pretrեսno veće se savetuje)

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, da li govorimo sada o dokaznom predmetu 345, onoj plavoj fascikli ili o dokaznom predmetu broj 352, službenoj zabelešci iz 1994. godine?

TUŽILAC MOORE: Ja sada govorim o službenoj belešci od 9. juna 1994. godine. Izvinjavam se ako sam pogrešio.

SUDIJA PARKER: Pa budući da ste dali tako dugačko objašnjenje, mislio sam da pokušavate da opravdate uvođenje one plave fascikle u dokazni spis. Drago mi je da niste, obzirom da ne biste uspeli u tom svom pokušaju. Ali dokazni predmet broj 352 se prihvata. A radi mera predostrožnosti bilo bi dobro da to bude pod pečatom.

TUŽILAC MOORE: Da, nemam ništa protiv toga. To je mudra odluka.

sekretar: Časni Sude, MFI 352 biće dokazni predmet broj 352.

SUDIJA PARKER: Pod pečatom.

sekretar: Naravno, časni Sude. Hvala vam.

SUDIJA PARKER: Gospodo, hteo bih da vam se zahvalim što ste ponovo došli u Hag i da vam se zahvalim na pomoći koju ste nam pružili. Dakle, ja vam se zahvaljujem na tome i evo, obaveštavam vas da je ispitivanje završeno i da ćete sada moći da se vratite kući. Hvala vam.

SVEDOKINJA P-021: Hvala.

SUDIJA PARKER: Sada ćemo napraviti pauzu, a zbog redigovanja nastavićemo s rado u 11.00.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Dobro jutro gospodine. Molim vas da ustanete i pročitate naglas ovo šta piše na papiru koji vam je upravo dao sekretar Suda.

SVEDOK KAČAREVIĆ: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, celu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA PARKER: Uzvolite, sedite. Gospodine Moore? Gospodine Smith?

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC SMITH

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Mislim da je gospodine Moore otišao na kratak odmor, časni Sude. Hvala časni Sude. Gospodine, recite nam vaše puno ime i prezime, starosnu dob i trenutno zanimanje?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Zovem se Slavoljub Kačarević. Imam 49 godina i radim u marketingu jedne kompanije.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: U Beogradu?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: U Beogradu.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kada ste rođeni i gde ste išli u školu i gde ste odrasli?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Rođen sam 1965. godine u Beogradu i tamo sam se školovao i odrastao.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: I posle školovanja otišli ste na fakultet gde ste studirali žurnalistiku?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kada ste diplomirali novinarstvo?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: 1985. godine.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li možete ukratko da nam ispričate kakvo je bilo vaše radno iskustvo i to od početka kada ste upravljali jednom privatnom firmom 1976. godine?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Pa pošto sam upisao fakultet, počeo sam da se bavim i privatnim poslom i neke tri godine otprilike imao sam malu privatnu firmu, negde do 1979. godine. Tada sam počeo da objavljujem redovno u jednom studentskom

magazinu i od tada se bavim samo novinarstvom do pre dve godine. Znači, radio sam prvo u magazinu "Student", potom u dnevnom listu "Politika", onda u magazinu "Intervju" i u dnevnom listu "Glas javnosti".

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Idemo sada kratko kroz vašu novinarsku karijeru. 1979. i 1980. godine radili ste za "Student"?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Tako je. Otprilike nešto više od godinu dana.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Tada vam je bilo 23 godine?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da. Tako je. Tako je, 23.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li možete ukratko da ispričate Sudu šta ste vi radili u tom časopisu i kakva vrsta časopisa je to bila? Ko su bili njegovi čitaoci?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: To je bio državni list koji je izdavala Studentska organizacija Beograda, znači Beogradski univerzitet. Bio je namenjen, pre svega, studentima, ali su ga čitali i razni drugi delovi publike, zato što je bio interesantan zbog određenih slobodnijih mišljenja koje je mogao da objavi.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Znači, u tom listu bilo je i političkih komentara?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da, bilo je. Ja sam tamo radio u prvo vreme kao saradnik novinar, pa posle sam bio član uređivačkog tima. Uređivao sam jednu rubriku.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Rekli ste da ste onda radili i u listu "Politika". Da li je to bilo između 1980. i 1989. godine?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Tako je. Od leta 1980. godine do leta 1989. godine.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Možete li da nam kažete kakva je to vrsta novine bila u to vreme i o čemu je pisala?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: "Politika" je tada bila najugledniji list u Srbiji, verovatno i u Jugoslaviji tadašnjoj. Bila je dnevni list opšteg tipa koja se bavila i politikom, ali u sadržaju je imala sve druge teme koje su zanimljive za jednu porodicu. Znači, list koji je imao i sportske i kulturne i naučne i slične teme, ali je politika bila dominantna i takav list je tada bio najuticajniji politički dnevni list u Srbiji.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Šta ste vi radili u tom listu? Na kojim ste položajima bili tokom tih godina?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Prvo sam radio na gradskoj rubrici, posle toga na... to se zvalo unutrašnja rubrika i povremeno sam zamenjivao urednika gradske rubrike.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: I od 1989. pa do 1995. godine radili ste za "Intervju"?
SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Tako je, od 1989. do 1995. godine.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: O čemu je pisao taj list i kojoj publici je bio namenjen?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: To je bio magazin, dvonedeljni koji je i s obzirom na njegov naziv "Intervju", objavljivao razgovore, intervjuje znači sa ličnostima za koje je uredništvo procenjivalo da su u centru pažnje, da su interesantni ili da zaslužuju da budu predstavljeni javnosti ukoliko nisu bili dovoljno poznati. Znači, prevlađujući sadržaji bili su intervjui, ali osim toga bilo je i raznih članaka i analiza. Teme su prevashodno bile politika i istorija. Ali se događalo da se objave i sadržaji iz drugih oblasti, kao što su sport, kao što su moda. To je tada bio jedan od najtiražnijih magazina i ja verujem da je bio jedan od najuglednijih.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Šta ste vi radili u tom listu i na kojim položajima ste bili u tom periodu?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Ja sam u početku bio novinar saradnik, a posle jedan period sam radio kao zamenik... Ne, kao pomoćnik glavnog urednika, pa kasnije opet kao novinar.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A 1991. godine da li ste bili novinar u tom listu?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da. Te godine sam bio novinar.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A kada ste 1995. godine napustili magazin "Intervju" koji je bio vaš sledeći posao i koliko ste ga dugo imali pre nego što ste počeli da radite u "Glasu javnosti"?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Posle toga zaposlio sam se u jednoj štampariji za štampanje novina i tu sam bio direktor četiri godine do 1999. godine, a onda od početka 1999. godine radio sam kao direktor "Glasa javnosti". To je opet dnevni list. A od sredine te godine bio sam i glavni urednik tog lista do 2004. godine.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A ime štamparije je bilo "ABC grafika"?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Tako je. Tako je.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li možete da opišete "Glas javnosti"? Koja je to vrsta novine? O čemu piše?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: U to vreme kada sam ja radio tamo "Glas javnosti" je bio dnevni list opšteg tipa, koji se bavio uobičajenim, standardnim temama za dnevni list, porodičnog karaktera. Znači, politika je bila jedna od glavnih tema, s obzirom na okolnost u zemlji u kojoj je list izlazio, ali se bavio i drugim temama koje su uobičajene za dnevne listove. Znači sport, kultura, zabava i slično.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Možda je došlo do male greške u transkriptu. Da stvari budu sasvim jasne, vi ste počeli da radite u lisu "Glas javnosti" tek 1999. godine?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A 2004. godine došli ste na svoj sadašnji položaj šefa marketinga?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Dok ste radili za magazin "Intervju" 24. novembra 1991. godine da li ste odlučili da odete u Vukovar?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da. Tada je... Tada su završene borbe oko Vukovara i mi smo u redakciji odlučili da napravimo... da pokušamo da napravimo, znači, intervju sa nekim ličnostima za koje smo procenili da su imale značnu ulogu u tome što se desilo tamo u Vukovaru. Pre svega, tražili smo majora Šljivančanina, s obzirom da je on tada, nekoliko dana ranije prikazan na svim... na mnogim informativnim emisijama televizije u jedanom razgovoru, raspravi sa predstavnikom Međunarodnog crvenog krsta (ICRC, International Committee of the Red Cross). Taj televizijski prilog učinio je majora Šljivančanina apsolutno najpoznatijim oficijom tadašnje Jugoslovenske narodne armije i mi smo odlučili da pokušamo da napravimo intervju sa njim.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Pre nego što ste tog dana stigli u Vukovar, da li ste dogovorili taj intervju s majorom Šljivančaninom?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Ne, nismo. Nismo imali načina da kontaktiramo i da nešto dogovorimo, jedino što smo mogli da dogovorimo, to je da nas... preko našeg novinara ko je do tada već odlazio u Vukovar i pisao za naš list, da organizujemo da nas neko na neki način provede kroz Vukovar i da pokušamo tamo da stupimo u kontakt sa majorom Šljivančaninom i da pokušamo da taj intervju napravimo.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kako ste došli do Vukovara i ko je putovao s vama?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Došli smo kolima jednog od naših saradnika, to je novinar koji je i ranije odlazio u Vukovar. Bilo nas je četvorica. Znači, nas tri novinara i fotoreporter. Negde na ulazu u Vukovar sreli smo se sa jednim od dobrovoljaca koji je proveo duže vremena tamo. Postojao je dogovor da nas on tamo sačeka i da nas uvede u Vukovar, s obzirom da smo pretpostavljali prema informacijama koje smo dotle imali da će biti teško da se uđe u grad, zato što su ulice razrušene i zato što vojska ne dozvoljava da se civili, pa ni novinari, šetaju po gradu.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Hvala. Koliko ste vremena tog dana, 24. novembra, proveli u Vukovaru?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Pa negde od prepodneva kada smo stigli tamo pa do popodneva, možda pet, šest sati. Ne više. Ne duže.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li se može da se kaže da tog dana, dok ste bili u Vukovaru, niste uspeli tada da razgovarate s majorom Šljivančaninom?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da, toga dana nismo uspeli da razgovaramo. To se dogodilo, odnosno nismo uspeli u Vukovaru, nego tek uveče u Beogradu.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: I vi ste onda intervjuisali njega te večeri u Vukovaru u Beogradu, i to je objavljeno nekoliko dana kasnije u listu "Intervju". Da li je to tačno?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Jeste. Tako je.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Dok ste toga dana bili u Vukovaru, razgovarali ste, odnosno intervjuisali ste još jednu osobu. Da li je to tačno?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da. Toga dana u Vukovaru obavio sam intervju sa kapetanom Radićem.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li je to tačno da je i taj intervju objavljen u istom magazina "Intervju" u kom je objavljen i intervju sa gospodinom Šljivančaninom nekoliko dana kasnije?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da. Tako je. I taj intervju je objavljen u istom broju.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Postaviću vam nekoliko detaljnijih pitanja o tome kako su obavljani ti intervjui. Ali pre toga, da li biste mogli Sudu da opišete šta ste uradili kada ste stigli tog dana u Vukovar? Od trenutka kada ste došli, pa sve dok niste napustili Vukovar, kako bismo te intervju stavili u kontekst. Slobodno nam to ispričajte.

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Znači, mi smo u toku prepodneva stigli u Vukovar. Sreli se na prilazu gradu, negde na ulazu u Vukovar sa ovim dobrovoljcem. On je onda preuzeo da vozi naša kola i nekim putevima koje je on poznavao, proveo nas je do blizu centra Vukovara. Mi smo tada tražili da nas uvede u centar grada i činilo nam se da je najinteresantnije područje oko bolnice vukovarske, koja je već bila poznata iz ranijih televizijskih i novinskih izveštaja, pa smo mi tako imali želju da se nađemo u blizini te bolnice. I on nas je dovezao negde blizu te bolnice. Nismo smeli da priđemo do same bolnice, jer je on smatrao da tamo ima vojske koja će nas onda sprečiti da razgledamo i da nije dobro da nas vide, nego da pokušamo da tu sami malo izađemo i vidimo kako izgleda okolina. Znači, mi smo se negde u okolini bolnice našli, parkirali auto i samo što smo izašli iz kola naišla je grupa oficira svojim vozilom i zaustavili su se pored nas. Bili su veoma iznenađeni kako smo se mi našli tu kao novinari, civili i tražili su da se odmah sklonimo odatle i objašnjavali nam, pored ostalog, da je opasno za nas da budemo tu, zato što još uvek se raščičava teren, da ima zaostalih mina i oni ne žele da preuzmu odgovornost ako nam se nešto dogodi. Ipak smo uspeli s njima da se sporazumemo, da ostanemo još neko vreme tu, uz obećanje da se nećemo mnogo udaljavati od tog mesta gde su nas našli i da ćemo posle da napustimo Vukovar. Tako da smo mi imali prilike da neko vreme poro vedemo u toj ulici blizu bolnice, gde smo preko puta videli jedan zastrašujući prizor. Tu je bilo jedno dvorište za koje su nam rekli neki ljudi u uniformama koji su tu radili na uklanjanju leševa, da je to, mislim, ambulanta ili dispanzer bolnice i u dvorištu te ambulante bilo je nekoliko desetina leševa. Mi smo to i zabeležili na fotografijama i objavili u tom istom broju "Intervjua" gde su objavljeni i razgovori sa oficirima. Posle nekog kraćeg razgledanja otišli smo odatle po predlogu, mislim da je to predložio ovaj Radak, naš vodič kroz Vukovar, do jedne kuće na bregu, podalje od centra Vukovara. Kako su nam rekli, to je bila neka vrsta Štaba Teritorijalne odbrane ili nešto slično, kuća jednoga od komandanata teritorijalaca. Ta kuća je bila polurazrušena, ali unutra je bilo nekoliko ljudi. Mi smo tu se upoznali i ispričali šta je naš cilj i zašto smo došli. Tražili smo od njih da nam pomognu da stupimo u kontakt sa predstavnicima vojske, kako bi našli majora Šljivančanina, ali oni to nisu uspeli da nam omoguće, ali su nam rekli da bi možda bilo dobro da razgovaramo sa kapetanom Radićem, koji je takođe oficir JNA i za koga su oni očekivali da se pojavi u toj kući u neko vreme. Nisu znali ni da li će doći, ni kada. Tako sam ja odlučio da tu sačekam da vidim da li će se pojaviti taj kapetan i da pokušam da sa njim napravim taj razgovor. I posle nekog vremena zaista kapetan Radić se pojavio. Ja sam mu se predstavio i predložio mu da napravimo razgovor o tome šta se događalo u Vukovaru i kakvi su njegovi utisci, što je on u prvom trenutku odbio, ali je ipak nekako prihvatio, tako da smo mi tu... u nekoj kuhinji te kuće obavili jedan razgovor, čiji je sadržaj i objavljen u narednom broju "Intervjua". Moje kolege su dotle bili okolo i imali neke druge kontakte.

Uglavnom, kad sam ja završio razgovor sa Radićem, oni su mi rekli da su kontaktirali nekako sa predstavnicima vojske i da su dobili obećanje da možemo da pokušamo da napravimo intervju sa majorom Šljivančaninom, ali ne tu u Vukovaru, nego možda u Beogradu kada se završi odlazak... povlačenje vojske iz Vukovara koje je bilo planirano baš za taj dan i upravo bilo u toku. Mi smo onda krenuli za Beograd i stigli tamo uveče. Tokom večeri smo se javljali na telefone koje smo dobili i uspostavili kontakt sa majorom Šljivančaninom koji nas je primio negde oko 22.00, otprilike i mi smo u prostorijama Gardijske brigade obavili taj razgovor za novine koji smo nekoliko dana kasnije objavili, u prvom narednom broju.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Hvala vam. Kako bismo pojasnili nešto, u izjavi koju ste dali istražitelju Tužilaštva 2003. godine stoji da ste vi majora Šljivančanina videli u Vukovaru. Da li je to tačno ili nije, pošto ste vi rekli da ga niste videli tamo, već da ste ga videli kasnije?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Ja sam majora Šljivančanina upoznao, znači, video uživo, je l', tek uveče, 24. kada smo napravili razgovor u Beogradu. Pre toga nisam imao prilike da ga vidim i da ga upoznam, ali video sam ga na televizijskim emisijama u tom čuvenom prilogu koji su televizije objavljivale prethodnih dana, gde znači major Šljivančanin više puta se pojavljivao i sasvim sam zapamtio njegov lik i nastup, ali se nismo upoznali pre nego što smo se sreli 24. uveče u Beogradu. To je bio naš prvi susret.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Ukratko recite Sudu koji je bio kontekst tog filmskog inserta, kada ste videli majora Šljivančanina pre nego što ste otišli u Vukovar. Ako možete samo kratko da kažete?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: To je bio snimak napravljen ispred bolnice u Vukovaru ili tu negde. Major Šljivančanin je razgovarao sa predstavnikom Crvenog krsta i objašnjavao mu da... Znači major Šljivančanin je tu glavni, da ljudi iz Crvenog krsta i međunarodnih organizacija ne mogu da određuju kako će tu da se radi i šta će da se radi. I otprilike to je bio kontekst, sadržaj te emisije.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Hvala vam. Možda bi sada mogli da se vratimo na neke detalje u vezi s onim danom kada ste bili u Vukovaru. Hteo bih da porazgovaramo o vozaču, dakle o onom vodiču koji vas je proveo po Vukovaru, a zatim odveo do Štaba Teritorijalne odbrane. Rekli ste da se on zvao Radak, zar ne?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da. Saša Radak.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li vam je rekao svoj nadimak?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da. Nadimak je njegov bio Cetinje ili Cetina.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li možete da ga opišete? Da li se radilo o civilu, vojniku? Da li možete da kažete da li je pripadao nekoj određenoj grupi?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Koliko se sada sećam, on je izgledao kao neko ko nije pripadnik redovne vojske, po tome što je nosio bradu, izgledao neuredno za pripadnike redovne armije. A čini mi se da je i sam rekao da je dobrovoljac i da je u Vukovaru... da se u Vukovaru našao upravo na taj način što je došao kao dobrovoljac.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li vam je rekao da li pripada nekoj konkretnoj jedinici i ako jeste kojoj?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Pa meni direktno nije rekao. Ja nisam sa njim mnogo razgovarao, ali u tekstu koji je objavljen u istom broju "Intervjua" koji je napravio jedan od kolega koji je bio sa mnom, Radak izjavljuje da je on pripadnik neke jedinice koju su nazivali "Vod smrti".

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kada ste došli do Štaba Teritorijalne odbrane rekli ste da su se neki ljudi nalazili tamo unutra. Molim vas da nam ih opišete? Da li se radilo o civilima ili su imali neke veze sa vojskom?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Koliko se sada sećam, to su sve bili civili, manje više sa delovima vojne odeće i pretpostavljam da su oni možda bili članovi, pripadnici Teritorijalne odbrane Vukovara, ali svakako mislim da nisu bili redovna vojska.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Koliko dugo ste ostali u štabu Teritorijalne odbrane pre nego što se pojavio kapetan Radić?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Pa pretpostavljam oko jedan sat, ne duže.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li je neko od pripadnika Teritorijalne odbrane ili bilo ko od ovih ljudi za koje ste mislili da su pripadnici Teritorijalne odbrane, da li su oni nešto rekli o kapetanu Radiću pre njegovog dolaska? A ako su nešto rekli o njemu, šta su rekli?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Sad se tačno ne sećam šta su govorili, ali znam da je iz te priče ostao utisak da je kapetan Radić cenjen oficir vojske i da oni smatraju da je on ličnost s kojom treba napraviti razgovor za novine i da treba objaviti njegovo islustvo i ono šta on ima da kaže. To je i bio razlog zbog čega sam odlučio da sa njim pokušamo da napravimo intervju.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Recite nam, kada je došao u Štab šta se desilo pre početka intervjua?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da, on se pozdravio sa nekim ljudima koji su tu bili. S obzirom da je tog dana vojska odlazila, koliko sam ja shvatio, on se i pojavio tu da bi se pozdravio sa tim teritorijalicima i pošto su se oni ispozdravljali, ja sam se predstavio i zatražio, odnosno predložio da napravimo intervjua.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kada ste se predstavili, pretpostavljam da ste rekli svoje ime i prezime i za koji časopis radite?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da, naravno.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: I mislim da ste vi svedočili da je on u početku oklevao, da nije bio spreman na razgovor, ali da je na kraju pristao da da intervjua?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Tako je. U prvom trenutku on je to odbio, ali na moje navaljivanje i ovih ljudi koji su tu bili u kući, nekako smo uspjeli da ga ubedimo da ipak napravimo jedan kratak razgovor. On se izgovarao time da ima posla i da treba da se vojska evakuiše, ali smo nekako, uz obećanje da to neće dugo trajati, ipak napravili taj intervjua.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Možda ste ovo već rekli, ali ponovite, u kom ste delu tog objekta vodili intervjua sa gospodinom Radićem, kapetanom Radićem?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Koliko se ja sećam, u nekoj kuhinji te kuće.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Pored vas i kapetana Radića ko je još prisustvovao intervjua?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Uglavnom smo bili sami. Mislim da je povremeno neko ulazio, prlazio i to, ali mislim da smo nas dvojica uglavnom sami bili i tako smo uspjeli da brzo završimo to.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Postaviću vam nekoliko pitanje o tome kako je beležen intervjua, a onda ćemo da pređemo na sam sadržaj. Dok ste ga intervjuisali da li ste hvatali beleške?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Na koji način?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Pa ja sam postavljao pitanja i zapisivao odgovore u blok, rukom.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A da li ste sami prekućali te beleške ili ih je neko drugi za vas prekućao?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Koliko se sećam, to smo sutradan, odnosno sam sam ih prekućao, zato što su to moje beleške i ja se onda najbolje snalazim sam u tome i to je bilo urađeno narednog dana, u ponedeljak.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A intervju je kasnije te nedelje objavljen u "Intervju", zar ne?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li je intervju koji je objavljen tačno odražavao odgovore koje vam je kapetan Radić davao dok ste s njim razgovarali?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Ja pretpostavljam da jeste. Trudio sam se da taj razgovor verno prenesem.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Sada ću uz pomoć poslužitelja da vam dam kopiju intervju koji je objavljen u časopisu. Intervju nosi broj 36 po Pravilu 65ter, a oznaka BHS verzije intervju u časopisu je 019-2172 i 019-2173, a engleska verzija intervju nosi broj 0059-3913 do 0059-3915. Molim da se preko sistema *Sanction* prikaže engleska verzija. Sada bih hteo da vam postavim nekoliko pitanja. Ovaj dokument koji se nalazi pred vama, da li je to intervju sa kapetanom Radićem, koji je objavljen?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da, to je to.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: U tom intervjuu pitali ste kapetana Radića: "Kako je izgledalo vaše ratovanje?", a onda on malo niže kaže da je prvog dana izgubio tri tenka, da je prvi tenk potpuno izgoreo, a druga dva tenka su oštećena, ali su ipak mogli da se poprave. Da li vidite taj deo?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da. Vidim.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li ste vi videli spaljeni tenk u blizini Teritorijalne odbrane kada ste tamo došli?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da, u jednoj ulici u blizini te kuće videli smo jedan tenk koji je bio onesposobljen i neko nam je rekao da je to jedan od tenkova koji je tu onesposobljen tokom borbi.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Naravno, ja neću od vas da tražim da pročitate ceo intervju, budući da ovde imamo primerak, ali hteo bih da se usredsredimo na nekoliko stvari. Vi ste pitali kapetana Radića ko su bili njegovi vojnici i onda je on rekao da su bili

ljudi kojima je on komandovao. Zamolio bih vas da sada pročitate taj paragraf naglas Sudu? Da li ste našli taj deo?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da. Na pitanje: "Ko su bili vaši vojnici?". Odgovor je bio: "U jednom trenutku u četi u kojoj sam komandvao bilo je oko 500 ljudi različitih nacionalnosti i različitih stranačkih opredeljenja, od aktivnih vojnika, preko dobrovoljaca i rezervista, do četnika i srpskih dobrovoljaca. Morao sam sve njih da objedinim pod jednu komandu da bih postigao uspeh. To je postignuto upornim radom u svako doba dana i noći. Događalo se da dođu po mene komandiri u 2.00 i traže pomoć. Ako u takvim situacijama starešina ne pomogne ljudima, gubi autoritet kod njih. Osećao sam se odgovorim i morao sam to da radim i zbog njih i zbog sebe".

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Takođe ste mu postavili i sledeće pitanje: "Kada se posmatra tok bitke za Vukovar, izgleda da je linija sukoba nedeljama bila nepomična. Šta se to dogodilo, pa je Vukovar pao?". A onda je on na razne načine odgovorio na to vaše pitanje, a negde na pola ovog paragrafa on je počeo da govori o tome kako je komandovao tim raznim potčinjenim grupama. Ja sam obeležio jedan deo u originalu i sada bih vas zamolio da pročitate taj deo. Dakle, koji je odgovor na konkretno pitanje?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: "Tada sam jasno i glasno svim vojnicima, rezervistima, dobrovoljcima i aktivnim vojnicima, kao i teritorijalcima Vukovara stavio do znanja ko i kako može da se bori. Aktivni vojnici i rezervisti koji su sa mnom došli iz Beograda, po sili božijeg zakona morali su da ostanu da se bore. Teritorijalnoj odbranu nisam dao mogućnost da razmišljaju hoće li ili neće, ovo je njihov grad i morali su da se bore za svoj grad. Dobrovoljci koji su dolazili iz Srbije, Crne Gore i drugih krajeva, bili su podeljeni na razne grupe. Od avanturista koji su došli da dožive ratnu stihiju ili radi krađe, pljačke, bilo je i takvih ili su jednostavno pokušali da budu patriote, pa su uvideli da to nije za njih i želeli su da se vrata kućama. Zato sam dobrovoljcima dao dve mogućnosti. Prva, da svaku moju komandu uvažavaju i da rade kako ja zamislim i odlučim, i druga, da bez ikakvog objašnjenja odu kući".

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Hvala vam. Ako pogledamo malo niže, odnosno pri kraju intervjua, vi ste mu postavili sledeće pitanje: "Danas, kada napuštate Vukovar, koja je za vas najveća pouka iz ovog ratovanja?". Molim vas da naglas pročitate prva dva paragrafa njegovog odgovora, a ostalo ćemo kasnije predočiti Sudu?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: "Ko ne shvata šta je rat, treba da dođe u Vukovar da pogleda koliko je znoja, muke i truda ulagano u poslednjih pola veka, a porušeno za dva meseca. Vukovar je za dva meseca postao sablasni grad. Ranije nisam imao prilike da vidim ubijenog čoveka, a ovde u Vukovaru za dva meseca okamenio sam se. Za mene sada videti na jednom mestu 100, 200 ili 500 mrtvih ili samo jednog...". Tu

su tri tačke, kao nedovršena rečenica. "Hoću da kažem, ko je preživeo rat u Vukovaru, ne može izaći odavde čiste savesti i svesti koju je imao pre. Ljudi nose teške traume. To će nas sigurno proganjati još dugo. Ranije sam se grozio da vidim zaklanu životinju, a ovde sam navikao na sve."

TUŽILAC SMITH: Hvala vam. Završili smo sada sa određenim aspektima ovog intervjua. Časni Sude, ja bih ponudio kao dokaz ovaj intervjua. Ja sam već pročitao ERN brojeve, a to je pod brojem 36 u skladu sa Pravilom 65ter.

SUDIJA PARKER: Prihvata se.

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet broj 353.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Hvala. Gospodine, otprilike koliko dugo je trajao taj intervjua?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Oko pola sata. Ne sećam se tačno, ali oko pola sata. Ne duže.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Pošto ste završili intervjua koliko dugo ste još ostali u Štabu?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Koliko se sećam, nismo dugo. Posle toga smo se spremili za povratak i mislim da smo vrlo brzo otišli.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li je kapetan Radić još uvek bio tamo kada ste vi odlazili ili je on otišao ranije?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Nisam siguran. Mislim da je on otišao ranije.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: U magazinu "Intervju" pojavio se još jedan intervjua, pored intervjua sa Šljivančaninom, kapetanom Radićem i Sašom Radakom, objavljen je bio i jedan tekst o Petkoviću, o jednom vojniku iz Vukovara. Da li ste se s njim sastali tog dana?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Ja se sa njim nisam sastao, ali koliko se sećam, neko od mojih kolega koji su bili sa mnom, razgovarao je sa njim otprilike u isto vreme kad sam ja razgovarao sa kapetanom Radićem. Nisam siguran da li je taj razgovor obavljen ispred kuće u kojoj smo bili Radić i ja ili tu negde u blizini, ali u svakom slučaju, otprilike u isto vreme je to bilo.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li ste vi tog dana videli Petkovića ili se samo radilo o informacijama koje ste dobili od vaših kolega da je on bio tamo?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Nisam siguran da li sam ga video tog dana ili tek kasnije. On se pojavljivao u našoj redakciji kasnije kad je prestao da bude vojnik i ja bih rekao da sam ga video i u Vukovaru, ali nisam siguran.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Ali u svakom slučaju, vi ste od kolega dobili informacije da su oni u tom istom Štabu obavili intervju sa Petkovićem, zar ne?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Tako je. U vreme dok sam ja razgovarao sa Radićem.

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude?

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, izvolite.

ADVOKAT BOROVIĆ: Iako sam malo zakasnio, on nije rekao da je u Štabu obavio razgovor. Nego je rekao: "Tu negde", pretpostavljam negde blizu. Ali to nije u Štabu. Pa bih molio da malo preciznije pitate svedoka ako može.

SUDIJA PARKER: Hvala.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Tehnički to jeste tačno. On je ranije rekao: "Da li je bilo unutra ili napolju u blizini", ali moj kolega je u pravu. Ispravljam se. Gospodine, kada ste se vratili u Beograd rekli ste da ste obavili intervju sa majorom Šljivančaninom, zar ne?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da. Znači, te večeri kada smo se vratili u Beograd iz Vukovara.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A gde ste obavili intervju s njim?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: U komandi Gardijske brigade, u jednoj od kancelarija te komande. Ja pretpostavljam da je to bila kancelarija majora Šljivančanina ili nekoga od njegovih kolega.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li ste intervju beležili na onaj isti način kao tokom intervju sa kapetanom Radićem ili na neki drugi način?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Sigurno je da sam ga beležio, znači zapisivao rukom u blok, a mislim da smo to i snimali na kasetofon, ali u to nisam siguran.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kada kažete mi da li je pored vas još neko bio prisutan tokom intervjua?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da, bio je jedan moj kolega i bio je kolega fotoreporter. Bilo nas je ukupno trojica.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li su beleške sa tog intervjua kasnije prekućane?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da, sutradan, u ponedeljak.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: I taj je intervju onda objavljen 29. novembra 1991. godine. Recite nam da li to šta je objavljeno u magazinu "Intervju" predstavlja tačan zapis odgovora koje je gospodin Šljivančanin dao na vaša pitanja?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Pa ja se nadam da jeste, pošto se trudimo, znači, da te izjave i intervjue prenesemo tačno. I ja mislim da je to tačan zapis onoga šta je on govorio.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li je to tačno da ste se vi posle tog intervjua više puta sastali s majorom Šljivančaninom tokom poslednjih petnaestak godina?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Otprilike koliko puta ste ga sreli i u kom kontekstu?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Pa otprilike desetak puta u raznim okolnostima, nekad zato što smo tražili pomoć kao redakcija od majora Šljivančanina da bismo došli do nekih informacija. Jedna od najinteresantnijih stvari koju nam je on, kao redakciji, pomogao, jeste što nam je omogućio godinu ili dve kasnije, ne sećam se tačno koje godine, da posetimo Beli dvor, koji je dotle bio rezidencijalna zgrada koja nije bila otvorena za javnost, a postojalno je veliko interesovanje javnosti. Zahvaljujući majoru Šljivančaninu mi smo dobili priliku da obiđemo Beli dvor, da napravimo fotografije i da prikazemo publici kako sve to izgleda iznutra. Bilo je prilika kada smo se sretali i bez posebnog poslovnog razloga, tek toliko da se pozdravimo.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li može da se kaže da je odnos koji ste uspostavili sa majorom Šljivančaninom tokom tog intervjua doveo do dobre saradnje između vas dvojice, kako bi kasnije takvi kontakti mogli da se događaju?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da da. Mislim da jeste.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A sada da pogledamo neke od odgovora koje je dao major Šljivančanin. Nećemo da čitamo intervju. Svako može da ga pročita. Ali želeo bih da se skoncentrišemo na neke delove. Za potrebe zapisnika ovo je po Pravilu 65ter, broj

36. Na engleskom je to 0059-3890 do 0059-3895. A na BHS-u je to 0119-2169 do 0119-2171. Gospodine, pogledajte tabulator 2 i videćete da je to intervju s majorom Šljivančaninom. Kažu mi da je engleska verzija intervjuja u sistemu *Sanction*, a da svedok ima originalnu verziju pred sobom. Da li imate kopiju intervjuja pred sobom?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da, imam.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Pa idemo onda na prvo pitanje posle vašeg uvoda. "Kažete da su od čitavog ratovanja u Vukovaru, vama bili najteži poslednji dani, zašto?" Da li vidite to pitanje?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Vidim. Da.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Pa pročitajte sada ovaj obeleženi odgovor odmah posle pitanja?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: "Moram prvo jedno da vam kažem. Bilo je tako velikih heroja među vojnicima u Vukovaru, mlade dece od 18 godina kojima sam se divio. Sa ponosom ističem kako je dobro što je među njima bilo i Makedonaca i Muslimana i Hrvata, svih nacionalnosti. To je rat koji je i za mene kao i za te moje vojnike bio nešto šta nam se događa prvi put. Dok smo vodili rat, previše smo planirali šta noću da radimo i koje zadatke preko dana da izvršavamo. Imao sam običaj da tokom noći posle poslova u komandi, kad izdam zadatke, samo sa vozačem, prvo je to bio, sada pokojni Slobodan Popović, a posle Rajko Tomić, krenem vozilom u obilazak ratišta. Imali smo plan Vukovara i znali smo tačno ko se u kojoj kući nalazi u svakom momentu. Išli smo sa jednog polja na drugo i najviše se zadržavali tamo gde su vođene glavne borbe. Išli smo čak do naših artiljerijskih osmatrača preko kojih smo navodili gde koja mina treba da padne. U toku dana ono ustaša što naiđe na nas, mi ubijamo, razumjete? Tu nije bilo druge. Pucaju oni na nas i mi na njih, pa šta kome bude. Rat je."

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Hvala. A sada još jedan odgovor u intervjuu, nešto kasnije, kada vi postavljate pitanje: "Šta je predstavnik Međunarodnog crvenog krsta tačno tražio od vas?". Mislim da ste ranije spomenuli da ste pre odlaska u Vukovar videli jedan snimak. Postavio sam vam neka pitanja o tome. Ali recite nam šta je on odgovorio na to vaše pitanje: "Šta je predstavnik Međunarodnog crvenog krsta tačno tražio od vas?".

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da. To je bilo pitanje kojim smo hteli da razjasnimo kako je došlo do tog čuvenog snimka i tu u drugom pasusu odgovor glasi: "Bunio se što mnogo čeka. Pa čekam i ja. Vodim borbu. Imaš i ti da čekaš i do sutra ako treba. Verovatno je sve to bila neka smišljena predstava".

TUŽILAC SMITH – PITANJE: To je poslednji deo odgovora, drugi paragraf. Dobro, možemo sada to tako da ostavimo. I sada još jedno, poslednje pitanje o ovom intervjuu. Vaše poslednje pitanje glasi: "Da li ste znali za neki tajni dogovor između hrvatskih vlasti i Međunarodnog crvenog krsta?". Onda on na to odgovara. Ja sam to ovde označio, jedan deo pri kraju tog odgovora. Molim vas da nam to pročitate?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: "Bez obzira na sve te njihove diskusije, ja sam radio svoj posao, kao i moji vojnici i starešine. Trudili smo se da svakom ugroženom građaninu pomognemo, ali i da sve zadatke izvršimo precizno. Pored toga što smo izgubili mnogo vojnika i starešina i dobrovoljaca, onda kada su nam se predavale ustaše, nijednog trenutka se nije desilo da bilo koji vojnik ili teritorijalac, koji su se nalazili pod mojom komandom, pokuša da se osveti ijednom ustaši. Ponašali su se krajnje dostojanstveno, junački i viteški. E, to je bila velika stvar. I sam sam osećao kada mi je poginuo vodnik Popović", mislim da je to vojnik Popović, "da moram ubiti 1.000 ustaša da bih osvetio toga mladog vodnika, jer je poginuo, a ništa nije bio kriv, što kao vojnik ove zemlje ne može kroz nju slobodno da prolazi, već se na njega pucalo. Međutim, kada sam kasnije video sve te zarobljenike, nisam ni pomislio da ih treba pobiti".

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Hvala. Pošto je završen intervju i kasnije kada ste se sastajali sa Šljivančaninom, zbog odnosa koji ste razvili sa njime, da li se on nekad požalio da je intervju onako kako je obavljen, netačan?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Koliko je meni poznato nije.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: I posle intervjuisanja kapetana Radića da li ste ga ponovo videli ili s njim razgovarali?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Ne, nismo se videli nikad više.

TUŽILAC SMITH: A sada bih želeo... Upravo su me podsetili da ne smem da zaboravim da se ovaj dokument uvrsti u spis. Već sam rekao ERN brojeve, to je 36, po Pravilu 65ter i molim da se to uvrsti u spis?

SUDIJA PARKER: Uvrštava se. A gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ: Poštovani Sude, neću da prigovorim da ovaj dokument uđe kao dokaz, međutim, zamolio bih samo jednu stvar. Ja sam proveravao engleski prevod delova ovog teksta, ne ceo tekst i ti delovi koji su meni bili važni su mi bili u redu. Međutim, sada, evo konkretno, kada smo čitali jedan deo ovog transkripta, mislim da engleski deo u nekim delovima ne odgovara rečima koje su unete u BHS-u. Konkretno. Kada je svedok čitao prvi deo intervjua, pa je u BHS-u bilo rečeno da piše: "Pa šta kome

bude, rat je". A u engleskom zvaničnom prevodu je navedeno: "*May the best man win*". Možda se vama čini da su ovo neke previše sitne stvari, pa bih zamolio u tom smislu da mi se... evo do sutra da da izvršim jednu proveru, da se za sada stavi samo za identifikaciju. Ja ću sutra ako nema nekih većih diskrepancija u engleskom prevodu u odnosu na BHS, neću uopšte prigovarati tome. Inače, engleski prevod smo mi jutros dobili. O tome se radi. Ja sam jutros tek dobio engleski prevod i počeo da upoređujem sa BHS-om.

SUDIJA PARKER: Mislim da bi se na engleskom reklo da se radi o kolokvijalnom jeziku. Ali u svakom slučaju, zamoliću sudskog savetnika da proveri prevod tog dela. Dokument se uvrštava u spis.

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet broj 354.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Hvala. Za potrebe zapisnika, Odbrana je pre mnogo vremena dobila nerevidirani prevod, a ovaj konkretni prevod je dat tek juče i on je revidiran. Gospodine, idemo sad natrag na vaš dolazak u Vukovar. Rekli ste da ste onda otišli do neke vrste klinike, odnosno jednog mesta na kom ste videli više leševa. Takođe ste rekli da je to mesto bilo blizu bolnice. Da li je to tačno?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li možete da opišete gde se u odnosu na bolnicu nalazilo to mesto? Koliko daleko?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Pa otprilike nekoliko stotina metara daleko od bolnice. To je bila, kako su nam tada rekli, neka ambulanta i u dvorištu te ambulante nalazili su se leševi. Oni koji su bili tamo, koje smo zatekli tu, svi su smatrali da su to leševi srpskih civila.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Ko vam je to rekao?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Neki od vojnika, odnosno od ljudi u uniformama koji su tu radili na izvlačenju leševa iz tog dvorišta. U toku je bilo upravo uklanjanje tih leševa.

TUŽILAC SMITH: Pokazaću vam sada jedan video snimak. Dokazni predmet broj 136 u trajanju od 2:58 do 3:25 sekundi, a to je iz jednog dužeg inserta koji traje 6:15. Molim vas, pogledajte taj snimak i recite nam da li ga prepoznajete?

(Video snimak)

(Kraj video snimka)

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Gospodine, pošto ste pogledali ovaj snimak, da li možete da nam kažete da li je to ono isto mesto na koje ste vi došli po vašem dolasku u Vukovar, a o kome ste malopre govorili ili nije?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Izgleda da jeste. Liči, veoma liči na ono mesto gde sam i ja bio i na fotografije koje smo objavili sa tog mesta.

TUŽILAC SMITH: Časni Sude, to je već u spisu, tako da to ne treba ponovo da se uvrštava.

SUDIJA PARKER: Koji je bio broj dokaznog predmeta?

TUŽILAC SMITH – PITANJE: 136, od 2:58 do 3:25. Gospodine, da li ste otišli u centar grada kada su vas vodili okolo, kada vas je Saša Radak vodio okolo?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Pa da. Mi smo otprilike bili blizu centra grada, ako je to ustvari centar. Prošli smo nekim putevima i došli tu u blizinu bolnice. Onda smo peške prošetali nekoliko stotina metara okolo, koliko smo procenili da je bezbedno i da nećemo izazvati pažnju vojske da nas ona odatle uklone i tu smo videli nekoliko ovih ulica koje su blizu centra. To su poznati prizori iz Vukovara. Bili smo blizu hotela otprilike i vratili se natrag do ispod bolnice i onda smo otišli odatle.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kojih se zgrada sećate u centru grada?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Pa hotel je jedna od kuća koja mi je sigurno ostala u najsvežijoj uspomeni, a sećam se i ostalih ruševina. Sećam se zgrade bolnice, recimo.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Pošto ste 24. novembra napustili Vukovar, da li ste se nekad kasnije vratili i ako jeste, otprilike koliko puta?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da, bio sam i kasnije tamo jedno dva ili tri puta u naredne dve, tri godine.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Iz transkripta nije baš sasvim jasno koliko ste još puta otišli u Vukovar.

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Dakle, posle toga, posle ove posete 1991. godine, bio sam u Vukovaru dva ili tri puta u naredne dve, tri godine. Znači, negde do 1994. godine.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Zašto ste se tamo vraćali?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Vodio sam delegacije stranih novinara i predstavnike raznih inostranih političkih institucija da im pokažem kako izgleda rezultat rata. A i oni su sami imali želju da vide Vukovar. On je već postao u to vreme simbol sukoba u našoj zemlji.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: I kada ste se tada vraćali, da li ste ih vodili u centar grada?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li možete da nam opišete razaranja koja ste videli u Vukovaru kada ste tamo otišli 24. novembra, posebno u centru grada i generalno na drugim mestima?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Ono čega se sećam, to je da nismo videli kuću koja nije bila razorena. Znači, grad je bio veoma razrušen i ulice su bile teško prohodne. Neke su bile i neprohodne, tako da smo jedva prošli kolima do obale, do bolnice i ne znam šta tu više može da se nabraja. Dakle, grad je bio potpuno u ruševinama.

TUŽILAC SMITH: Ja ću vam uskoro pokazati jedan video snimak da vidimo da li možete nešto na njemu da prepoznate i posle toga pokazaću vam kartu Vukovara 04687703. Dokazni predmet broj 156 vam isto može da posluži. Mislite da vam treba ona detaljnija karta... Ne, ne čak ni ta. U stvari, menjamo tu kartu. Mi još do sada u ovom Predmetu nismo uspeli da napravimo kartu na kojoj bi se imena ulica videla dovoljno detaljno, ona imena koja su bila 1991. godine, pa smo sada napravili novu kartu kako bismo povezali više dokaznih predmeta u ovom Predmetu.

SUDIJA PARKER: U redu. Ja sam pokušao da pomognem Sekretarijatu (Registry), ali bolje da ćutim.

TUŽILAC SMITH: Hvala vam. Sada prvo molim video snimak. To je broj 310, po Pravilu 65ter od 1:28:39, pa do 1:29:50.

(Video snimak)

Osoba 1: *To je taj glavni dio... to što ga zovu... Arkan ...*

Osoba 2: *Ovo na ivičnjaku, to je taj glavni deo ...*

(Kraj video snimka)

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Gospodine, da li ste na svom ekranu videli ovaj video snimak?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li ste prepoznali šta se vidi na snimku?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Pa to su prepoznatljive zgrade iz Vukovara. To je okolina hotela, otprilike.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kog hotela?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Pa to je hotel na obali koji je jedan od simbola razrušenog grada. On se mislim zvao "Dunav", hotel "Dunav".

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li ima razlike između ovog video snimka i onoga šta ste vi videli kad stigli u Vukovar 24. novembra i razgledali centar grada? Tu mislim prvenstveno na razaranje.

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Pa nema bitnih razlika. Nema. To je to.

TUŽILAC SMITH: Časni Sude, molim da se ovaj video snimak uvrsti u spis. To smo dobili od organizacije koja se zove "Filmske novosti". To je jedna firma koja se bavi arhiviranjem filmskog materijala u Srbiji i Crnoj Gori i oni su nam 2000. godine dali taj snimak. Uz snimak ide beleška da je snimljen posle pada Vukovara ili neposredno pre. Nisam siguran. Dakle, želimo da se to uvrsti u spis. ERN broj je V000-0625.

SUDIJA PARKER: U redu, uvrštava se.

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet broj 355.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Hvala. A sada molim vas da pogledamo našu novu kartu Vukovara na kojoj se vide i imena ulica, 0468-7703. Gospodine, vidite li ovu kartu pred sobom?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Vidim.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Molim da se karta poveća tako kako bi centar bio vidljiv. Hvala. Gospodine, da li vidite na ovoj karti mesto gde se nalazi bolnica? S leve strane vidimo legendu. Mislim da ste legendu već ranije videli. Da li vidite gde je na ovoj karti locirana bolnica?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da vidim.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Molim vas da to obeležite velikim slovom "A"?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Samo da vidim kako... *(svedok označava)*

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Hvala. Da li možete otprilike da obeležite Štab Teritorijalne odbrane gde ste razgovarali sa kapetanom Radićem? Da li možete i to da obeležite?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: To bih mogao samo otprilike. Ja pretpostavljam da je to bilo u ovom delu koji se zove Petrova Gora i mislim da se to nalazo otprilike ovde negde. *(svedok označava)*

TUŽILAC SMITH – PITANJE: I recite nam zašto mislite da je taj Štab bio na Petrovoj Gori?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Pa zato što u jednom od tekstova koje smo objavili u tom broju, moj kolega u razgovoru sa, mislim, vojnikom Petkovićem, kaže da ga se našao u naselju Petrova Gora. Pretpostavljam da je to bilo tamo gde sam i ja bio i gde sam razgovarao sa kapetanom Radićem. Sećam se da smo nekuda od bolnice išli uzbrdo do te kuće gde smo obavili razgovor sa Radićem i to je sve moje saznanje i sećanje dalje na tu temu gde smo tačno bili, ne postoje.

TUŽILAC SMITH: Hvala. Časni Sude, molim da se ova karta sa oznakama uvrsti u spis kao i jedna verzija karte bez oznaka. Takođe mislim da imamo i englesku verziju legende uz ovu kartu, pa dakle, zato molim da se te tri stvari uvrste u spis. Mislim da je postupak takav da se verzije legendi engleski i BHS obeleže kao isti dokazni predmet, ali tu sam u vašim rukama.

SUDIJA PARKER: Karta sa oznakama biće uvrštena u spis.

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet broj 356.

SUDIJA PARKER: I sama karta biće uvrštena u spis.

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet broj 357.

SUDIJA PARKER: I legende će biti uvrštene u spis.

(Pretno veće se savetuje)

TUŽILAC SMITH: Časni Sude, možda sam stvorio zabunu. Imamo kartu sa engleskom legendom. Dakle, imamo dve varijante iste karte.

SUDIJA PARKER: U spis ćemo da uvrstimo i englesku legendu, kao deo dokaznog predmeta broj 357.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Hvala. I samo za zapisnik, časni Sude, ova karta dobijena je od "Muzeja Vukovara" početkom ovog meseca. Odbrana ima kopiju. Ovo je karta "Ulice Vukovara" iz 1984. godine. Imena ulica kako su navedena ovde, su ona imena koja su važila 1991. godine. A sada samo trenutak molim vas. Gospodine, možda ste to već spomenuli, vi ste vojni rok služili u Hrvatskoj 1982. godine u trajanju od 12 meseci. Da li je to tačno?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da. Tako je.

TUŽILAC SMITH: Nemam više pitanja časni Sude.

SUDIJA PARKER: Hvala gospodine Smith. Došlo je vreme za našu drugu pauzu. Nastavljamo sa radom u 12.55.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Izvolite gospodine Domazet.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT DOMAZET

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala časni Sude. Dobar dan svima. Dobar dan gospodine Kačareviću.

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Dobar dan.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da vam se predstavim. Ja sam Vladimir Domazet, jedan od branilaca gospodina Mrkšića i ja ću vam u ime Odbrane gospodina Mrkšića postavljati pitanja. I odmah na početku da vas zamolim, obzirom da govorimo istim jezikom, pa pokušamo obojica da pravimo pauze između pitanja i odgovora da bi

lakše omogućili prevodiocima koji prevode na engleski da taj posao obave. Gospodine Kačareviću, vi ste na pitanja mog uvažnog kolege dali neke podatke iz svoje biografije i uglavnom vaš pretežni deo karijere je bio novinarstvo u kome sada niste, koliko sam razumeo vaše odgovore, je l' tako?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Od kada tačno niste više novinar i ne bavite se time?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Otprilike dve godine. Od početka 2004. godine.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Rekli ste da radite u marketingu neke kompanije. Mislim ako nije posebno za vas nezgodno da kažete, gde tačno radite, u kojoj kompaniji?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Je l' to nepohodno?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Nije.

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Radim u kompaniji "Informatika" iz Beograda.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Takođe, gospodine Kačareviću, ako sam dobro razumeo, vi ste diplomirali kada ste već imali 28, 29 godina, ali ste već i radili i to kao novinar, ako sam dobro razumeo, pre svega, u listu "Student", je l' tako?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Prvo u "Studentu", a onda u "Politici", da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Vi ste na pitanje mog kolege malo govorili o tom listu "Student" i onome koliko je u jednom trenutku bio značajan. Ja bih vas pitao da li se radi o periodu, onom periodu kada ste vi radili u "Studentu", ne mogu tačno da se setim, a dobro pamtim "Student", jer sam ga i sam čitao dugo, da li je to onaj period zbog slobodnog pisanja i kritika, pre svega, vlasti i drugih, bio često i zabranjivan sudski ili se radi o nekom drugom periodu "Studenta" kada ste vi radili?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da, radi se o tom periodu kada je imao standardne probleme sa vlastima. Baš kad sam ja radio nije bilo zabrane nijednog broja u tih godinu dana, ali je bilo pomeranja u uredničkom timu. Bilo je smenjivanja urednika.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Vaš, da tako kažem, prelazak iz "Studenta" u "Politiku" je svakako na neki način napredovanje, obzirom na ugled, koji ste i sami pomenuli koji je, pre svega, novinska kuća "Politika", posebno dnevni list "Politika", imala. Je l' se možemo složiti?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Tako je. Možemo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Vi ste govorili o "Politici" kao o dnevnom listu, kao izuzetno uglednom, poznatom, i mogu se potpuno složiti s vama, pogotovo da se radi o jednom od najstarijih dnevnih listova, ne samo u Srbiji, već možda i u Evropi. Ali vas pitam, taj period u kome ste vi radili, da li je u jednom delu uopšte bio period kada po mišljenju mnogih tada u Srbiji, "Politika" nije bila, da kažem, na nivou one stare slave, naročito u onom delu političkih rubrika i onoga što su donosili, pogotovo u pogledu unutrašnje politike?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Zavisi kako se posmatra. Taj period kada sam ja došao u "Politiku", ne spada u zlatne periode "Politike", ali se kasnije situacija popravila, pa se posle ponovo pokvarila. I to je u "Politici" otprilike tako. Ciklično se redakcija uspeva da nametne političarima i obrnuto. Ima perioda kada gubi tu bitku.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da. Upravo mi se i čini da je taj period i bio jedan od perioda kada je "Politika" bila u onome... mislim na onaj, rećićete mi da li sam u pravu, da je to bilo vreme i onog čuvenog obračuna između sada pokojnog Miloševića i pokojnog Stambolića i da je i "Politika" služila kao jedan od načina obračuna među njima?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Pa ne baš. Ne baš. Ja sam došao one godine, znači kada je "Politika", to je bilo neposredno posle smrti Josipa Broza. I u tom trenutku "Politika" je bila... imala je jednostavniju ulogu, dakle nije postojalo nekih struja u srpskoj vlasti za koje je "Politika" radila. Vlast je bila prilično jedinstvena u tom periodu. Kasnije, tek negde 1984. ili 1985. godine počinju da se naziru neke struje čiji sukob kulminira 1988. i 1989. godine. Ja sam tada napustio "Politiku".

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da. Da, upravo sam i mislio na taj period od 1988. i 1989. godinu, kada ste napustili ...

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da je to taj period o kome sam govorio. Kada ste prešli u "Intervju" i da ste upravo 1991. godine obavljali ove poslove koje ste opisali sa Vukovarom, tada ste bili novinar "Intervjua", kako sam razumeo. Još ne... niste imali neku veću funkciju u okviru te redakcije?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Imao sam pre toga. Znači, nekoliko meseci po dolasku u "Intervju" bio sam na mestu pomoćnika glavnog urednika. Posle toga bio sam član kolegijuma, što je nešto niži rang, ali u tom svojstvu sam bio, znači novinar i član uredničkog tima u vreme kada smo pravili taj intervju u Vukovaru.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste za to vreme dok ste radili u "Intervjuu" imali problema, problema sa, da kažem, upravo u tome postavljanju ili da li ste napustili "Intervju" zbog problema ili ste našli jednostavno bolji posao kada ste prešli u, čini mi se, "Glas javnosti"... Ne, prvo u štampariju?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Tako je. Pa u prvom periodu, znači u "Intervjuu" nije bilo nekih problema, a onda je došlo do smene na čelu tog lista i onda smo svi malo pomereni, kako bi se reklo, na dole. I to je bio neki period kad je u "Intervjuu" bilo sve teže raditi koji se završio time što sam ja dobio otkaz iz "Intervjua" i onda sam morao da nađem drugi posao.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je li mogu da razumem, dakle da su ti razlozi bili neke političke prirode, politički pritisak ili nisu bili zadovoljni vašim profesionalnim odnosom ili profesionalnim radom vas i vaših tih kolega?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Pa pretežno su bili političke prorode.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Period koji ste radili u štampariji nije sigurno posao novinarstva, tako da vas neću pitati. Ali ste rekli da ste negde od 1999. godine radili u "Glasu javnost". Da li je to, ne mogu se setiti, mislim da je "Glas javnosti" nastao tako što je iz, čini mi se, "Blica" posle jednog sukoba, došlo do formiranja drugog lista od ljudi koji su radili u "Blicu", koji je takođe bio jedan ugledan dnevni list, da je došlo do "Glasa javnosti" kao formiranja? Da li se radi o tom periodu ili ste vi nešto kasnije došli?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Nešto kasnije. Naredne godine. Znači, to se događalo 1998. godine, kada je nastao "Glas javnosti". Ja sam od 1999. godine tamo radio.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Od 1999. godine, od kog meseca, obzirom da je 1999. godina ...

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Od početka.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Značajna ...

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Od početka, od januara. Bio sam direktor od januara do leta, negde do jula meseca, a od avgusta sam postao i glavni urednik.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Rekli ste, govoreći o periodu kada ste radili za "Intervju" o problemima koje ste imali i zbog čega ste i morali da napustite. Da li ste

sličnih problema imali i u "Glasu javnosti" tokom vašeg rada i da li je i to razlog što ste napustili "Glas javnosti" ili ne?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Ne, bilo je drugih problema, ali ne te vrste kao u "Intervjuu".

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pitaću vas, prećiću sada na drugu temu, to je ovaj vaš odlazak u Vukovar 24. novembra.... Čini mi se da ste rekli o tome da ste išli ukupno vas četvorica ili četvoro, tri novinara i fotoreporter, ako sam dobro razumeo, pa vas molim da mi kažete ko su ta druga lica bila, te druge vaše kolege, osim vas?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: To su bili: Dragan Vlahović, Boško Savković i Slavenko Bojović, fotoreporter.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, one fotografije Vukovara je sačinio taj fotoreporter koga ste pomenuli sada, je l' tako?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Nisam siguran, pošto smo nosili i jedan fotoaparater amaterski. Onda je fotoreporter snimao svojom opremom, a nas trojica smo delili taj amaterski fotoaparater i slikali ono šta nam se činilo da je važno.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dok smo još ovde kod ovih podataka koje ste nam dali, da vas pitam, vi imate pred sobom verovatno i ovaj list u kome su izašli intervjui o kojima smo delimično razgovarali, pa je pomenut i intervju sa vojnikom Petkovićem i stoji njegova fotografija, a kao autor fotografije je ovde označen Željko Sinobad. Možete li objasniti kako, otkuda on ako nije učestvovao u tome ili otkud onda fotografija u ovom broju ovog vojnika? Da li imate objašnjenje za to?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Pretpostavljam kako je došlo do toga... Znači, Željko Sinobad je radio za redakciju, koliko se sećam "Ilustrovane politike" koja je bila u istoj zgradi gde i "Intervju" i mislim da je ta fotografija pozajmljena od Željka koji je proveo dosta vremena inače u Vukovaru i verovatno je on imao snimak Petkovića, pa je naš fotoreporter pozajmio od njega. U takvim prilikama običaj je bio da se potpiše autor, bez obzira što nije iz naše redakcije.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Govorili ste o nekim problemima koje ste imali su samom centru Vukovara kada su videli da vi predstavljate jednu ekipu novinara. Moje pitanje je kako ste došli do Vukovara, da li ste imali problema i da li su postojali posebni kontrolni punktovi, rampe, da li su bile potrebne neke vrste propusnica, jer su neki svedoci nama o tome govorili još uvek za taj neki period ili ne? Dakle, vaš put od Beograda do Vukovara, molim vas.

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da, bile su potrebne propusnice i mi smo imali jednu takvu koja je trebala da se pokaže na kontrolnom punktu negde iza Šida, kod Šida. A za dalje smo pretpostavljali da to neće važiti, bar tako su nam rekli, pa smo se onda potrudili da nađemo nekoga ko poznaje teren i koji će nam pomoći da se mi ipak nađemo tamo gde hoćemo, da nas ne bi zaustavili na nekoj od takvih kontrolnih rampi i zato smo... ovaj jedan naš kolega je napravio kontakt sa ovim Sašom Radakom koji nas je onda proveo kroz Vukovar do onog mesta do koga smo mi hteli.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, ako dobro razumem, jedinu kontrolu na neki način ste imali kod Šida gde ste pokazali te propusnice i više dalje do Vukovara niste imali, je l' tako?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Tako je. Koliko se ja sećam, tako je bilo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A sećate li se ko vam je tu propusnicu dao? Ne preko koga ste obezbedili, nego ko je upravo izdavao te propusnice?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Pa ko je u ovoj prilici nama izdao propusnicu, zaista se ne sećam. Znam da je to bila neka vojna služba, ali ne sećam se tačno ni gde je bila, ni kako se to dobijalo. Ja mislim da je to Sekretarijat redakcije obavljao, tako da ja nisam u tome mnogo učestvovao. Ne mogu da se setim kako smo to dobili.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li vas je ova osoba, da li vas je ova osoba koju pominjete, Saša Radak, koji je bio, da kažem, vaša veza koja je trebalo da vam olakša ili omogući vaš boravak u Vukovaru, vas sačekao ispred Vukovara ili već u samom Vukovaru?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Koliko se ja sećam, to je bilo ispred Vukovara. Negde na ulazu u Vukovar.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ali ni pre toga, ni posle sa njim vas niko više nije zaustavljao, osim onog šta ste opisali u centru grada, gde ste imali razgovor sa grupom oficira JNA?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Rekli ste da je sa tom osobom, Sašom Radakom, neko od kolega uspostavio kontakt. Da li nešto bliže o tome znate? Da li se on poznavao? Je l' se ovaj javljao njemu ili je to išlo preko nekog trećeg lica, ta vrsta kontakta? Pretpostavljam da ova osoba nije dolazila u Beograd za to vreme.

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Kako smo tačno uspostavili kontakt sa Radakom, ne znam. Znam da je to bio dogovor iz Beograda. Kad smo krenuli, imali smo

najavu da će nas tamo sačekati na nekom mestu neki čovek koji je dobro upoznat sa terenom Vukovara i koji će nam pomoći da se snađemo, ali ja nisam te kontakte pravio i ne znam zaista kako je došlo do toga.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste osim ovog, koliko sam razumeo, broja od 29. novembra, kada su izašli svi ovi članci i intervjui, da li ste u to vreme, pogotovo pre toga takođe pisali vi lično ili vaš list o Vukovaru?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da, liste je objavljivao priče sa tog ratišta u Vukovaru, ali ja nisam pisao na tu temu ništa.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A da li se sećate, da li možete o tome da se izjasnite, kakva je uopšte bila atmosfera, dakle pre pada Vukovara, tih meseci koji su prethodili tome? Da li je bilo, znate dobro šta je to, medijske kampanje, priča o Vukovaru, priča o zverstvima one druge strane, hrvatske strane i da li se sećate kako je to u javnosti, a pogotovo u javnim medijima bilo?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Pa atmosfera je bila takva da se sukob u Vukovaru doživljavao kao neka vrsta građanskog rata i očekivalo se da regularna armija, vojska, znači JNA, razreši taj sukob. Kada je došlo do kraja, do okončanja borbi, znači, za Vukovar, to je u javnosti izgledalo kao dolazak američke konjice u vestern filmovima. I zbog toga je i bila tako velika popularnost nekoga od ljudi iz vojske, nekog od oficira, kao što je bio major Šljivančanin, koji se upravo tih dana pojavio na televiziji u jednom kratkom prilogu, jer pre toga praktično nije bilo uopšte personifikacije Jugoslovenske narodne armije. Znači, govorilo se o sukobu oko Vukovara i u Vukovaru, ali javnost nije mogla da upozna nijednog od oficira koji u tome učestvuju. Sve se svodilo na vrlo štura i nejasna saopštenja vojske. A to je bilo, znači, prvi put pojavljivanje majora Šljivančanina u informativnim emisijama televizije, da publika može da vidi nekog oficira koji govori, koji izgleda... Dakle, neko ko je personifikacija te jugoslovenske vojske. I u najvećem delu javnosti to je tada doživljavano kao olakšanje, znači kao kraj jednoga groznoga sukoba o kome su stizale strahovite vesti o tome šta se događa unutar Vukovara koji su kontrolisale naoružane grupe koje su to radile u ime hrvatske države u stvaranju. Znači, izgledalo je da vojska dolazi tamo da prekine sav taj kaos i da zaustavi te nekontrolisane sukobe i krvoproliće. To je otprilike bio kontekst na kraju bitke za Vukovar.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Upravo ovo šta ste malopre rekli da su bile, pretpostavljam, u javnosti i dolazile do vas, a pogotovu do vas kao novinara, priče, rekli ste... upotreбили ste termin "strahote u Vukovaru" od one druge strane. Možete li malo bliže da objasnite šta se to čulo ili pričalo ili objavljivalo možda u medijima?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu da se setim detalja. Mogu da govorim samo o utiscima iz tog vremena. Znači, postojalo je jedno rašireno uverenje u javnosti koje je plasirano i preko medija, a i kroz glasine i na razne druge načine, s obzirom da je Vukovar relevantno blizu Beograda i postojala je neka cirkulacija ljudi, pojavljivale su se izbeglice. Dakle, postojla je atmosfera u kojoj se verovalo da se u Vukovaru koji kontrolišu naoružane strane hrvatske strane, događaju strahoviti zločini nad srpskim civilima. Da postoje razni privatni zatvori po podrumima kuća i na raznim drugim mestima i da je neophodno što pre osloboditi te ljude od takvog terora. Dakle, to je bila jedna proširena... jedno prosto vladajuće uverenje.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada govorite o tome, da li mislite na ono šta se čulo i objavljivalo u medijima ili i jedno i drugo? Dakle, da li je to bilo nešto što se moglo u Beogradu, gde ste se nalazili da se čuje, a i u medijima?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Pa sad, teško bih mogao precizno da odgovorim na to pitanje. Znači, takav je utisak u javnosti bio. Koliko je od toga bilo u medijima, koliko su bile samo glasine, sad zaista ne znam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, da sa ovom temom bar ja završim, tu će moje kolege imati još pitanja, po onome čega se vi sećate i kao novinar i kao, naravno, savremenik toga, očekivalo se da će razoružavanjem tih koji su se nalazili u Vukovaru, doći do nekog mira u Vukovaru i to je bilo ono što se, bar u Beogradu, očekivalo i čemu su se, kako ste čini mi se, objasnili, radovali kada je do toga i došlo ...

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Jesam li u pravu?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Da li se sećate negde u to vreme, te godine, obzirom na događaje koji su se u Hrvatskoj odvijali, sećate li se afera poznatih u javnosti, a ne samo u javnosti, kao "Opera" i "Labrador"? Ili da malo još konkretniji budem ...

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Sećam se.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hapšenje velike grupe u Hrvatskoj, optuženih da su saradnici kontraobaveštajnih službi, vojnih ili civilnih za račun JNA, odnosno one Jugoslavije ...

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je l' se sećate toga?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Sećame se.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste nešto kao novinar o tome pisali ili imali neke informacije o čemu se tu radilo?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Ne, ja nisam pisao o tome. Pokušavao sam u to vreme da saznam nešto više, ali nisam uspevao naročito da se istaknem u toj temi. A jeste jedno vreme bila zanimljiva i mediji su pokušavali da prave priče. I bilo je raznih verzija, ali nije bilo sigurno šta je tu tačno. Istina je svakako da je hapšenja bilo i da se govorilo o tim tajnim operacijama pod tim nazivom, zbog koje su neki oficiri bili hapšeni u Hrvatskoj.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A da li se sećata šta je bilo sa celom tom grupom oficira i drugih koji su pohapšeni u Hrvatskoj? Da li im se konačno sudilo u Hrvatskoj ili se nešto drugo u međuvremenu desilo?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Ja se sada ne sećam tačno toga i ne bih mogao da odgovorim na to pitanje.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Možda da vas na neki način podsetim i osvežim pamćenje. Da li se sećate da je došlo do značajne razmene između Hrvatske i Srbije ili Hrvatske i JNA negde u tom periodu, posle pada Vukovara, razmene ljudi koji su bili u Hrvatskoj i onih koji su bili zatvoreni u Srbiji? Ako možete, ako se sećate toga ...

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da, ja se sećam da je u to vreme bilo u više navrata tih razmena zarobljenika. Znam da su svi zarobljenici iz Vukovara, ne svi, ali najveći broj njih bili u zatvoru u Sremskoj Mitrovici, a odatle razmenjeni za neke ljude iz Hrvatske, znači, pušteni u Hrvatsku i taj događaj mi je ostao u sećanju, ali ovi detalji već o tome ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Da. Dakle, razumem, ne možete da se setiti ili se ne sećate ili ne znate da li je ta razmena bila povezana sa tom grupom koja je bila uhapšena ...

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: To ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: "Labrador" ili ove ...

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se sećate i kao novinar tada, vrlo nekih značajnih događaja, da li se sećate i da li ste pisali možda o tome ili imali informacije o

Gospiću, negde septembra 1991. godine, ako se ne varam, o nečem značajnom šta se tamo događalo, šta je moglo imati reperkusije na ove odnose o kojima smo govorili?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Ja nisam pisao o tome, ali znam da se u medijima pisalo o tome i da je reč o ubijanju civila u Gospiću i okolini i o nekim borbama koje su tamo vođene u to vreme, ali detalja se sad ne sećam. Znam, Gospić je bio u to vreme tema. To je tačno.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada ste gospodine Kačareviću govorili o jednom od ovih koji se pojavljuju u ovom vašem... o vojniku Petkoviću, govorili ste da je, i to čini mi se da ste upotrebili reč dolazio, dakle više puta da je dolazio u redakciju. Pretpostavljam posle ovoga. Koji su razlozi bili njegovih dolazaka u redakciju i da li se radilo, dakle, o osobi koja je željna bila nekog publiciteta, pa je zbog toga želeo ili je nešto drugo?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Ono šta pouzdano znam, on je dolazio u redakciju barm jedanput posle toga i koliko se sećam, sa mnom nije imao neke naročite kontakte, ali sećam se da je došao u redakciju, jer je izašao iz vojske. Završio mu se vojni rok i bio je bez uniforme i došao je da se pozdravi, da se javi i tako. Koji su mu bili motivi, ne mogu tačno da se setim. Da li je imao želju da dobije još publiciteta ili je nešto drugo u pitanju, ne sećam se.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. I samo na trenutak da se vratim na ono moje pitanje o Gospiću, da bi bilo malo preciznije. Vi ste govorili o tome šta se to pričalo o ubistvu civila. Koje nacionalne pripadnosti... o kojoj nacionalnoj pripadnosti se radilo?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Srpske nacionalnosti, da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je li sam Gospić bio deo u Hrvatskoj u kome je pre toga rata bilo naseljeno pretežno ili u velikoj meri, srpsko stanovništvo? Da li to možete ...

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Da, u Gospiću sećam se da je bilo i srpskog življa, ali se ne sećam da li je bilo u većini ili u manjini. To ne pamtim.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Hoćete li mi reći, ovi intervjui koji su izašli, u pogledu naslova koji su izašli, ko je te naslove određivao? Vi ili neko drugi u redakciji?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Naslove za moje tekstove sam određivao ja. A naslove za druge tekstove, pretpostavljam, urednik koji je to opremao. Ja ne znam ko je to radio. Isto tako i za naslovnu stranu, to po pravilu radi glavni urednik.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Sad bih vas nešto pitao, obzirom da ste dugo godina bili u novinarstvu i iz onog šta ste rekli, a šta i sami znamo, upravo u nekim burnim periodima koji su se odvijali posle Titove smrti, pa dalje, posle dolaska Miloševića, pa nadalje. Moje pitanje je koliki je po vama bio uticaj ili da li je postojao pritisak političkog vrha i onih koji su bili na vlasti, na novinarstvo i ako jeste, kako se to odražavalo?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Pa ja ću da pokušam kratko, pa ako bude malo, vi recite. Ali znači, pritisak je postojao. To se odražavalo uglavnom kroz izbor ključnih ljudi u redakcijama. Znači, uticaj države, odnosno vladajuće politike se ostvarivao preko izbora odgovarajućih urednika u listovima i to je bila praktično glavna poluga. Naravno da je tu uvek bilo trvenja. Često puta su se i ti urednici otimali zadatku koji su dobili, a između toga se probijala nekakva sloboda štampe, je l', koliko je ona bila moguća.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li su... imate to iskustvo i možda ste imali i s tim dodira, da li su u tim periodima službe bezbednosti imale uticaja i na to, na izbor urednika ili ubacivanje konkretno svojih ljudi u redakcije i među novinare i stvaranje uticaja na javno mnjenje?

SVEDOK KAČAREVIĆ – ODGOVOR: Pa to o uticaju službi bezbednosti na redakcije, to je i tada i danas prilično omiljena tema, ali za koju se retko kada pribave dokazi. Znači, i tada se govorilo da postoji uticaj, ali vrlo je teško bilo dokazati takve uticaje. Često se to dobro videlo, ali nije moglo da se dokazuje drugačije, osim utiscima.

ADVOKAT DOMAZET: Hvala. Hvala gospodine Kačareviću. Ja nemam više pitanja za vas. Hvala vam na odgovorima koje ste nam dali.

SUDIJA PARKER: Hvala vam gospodine Domazet. Gospodine Boroviću.

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, čini mi se da bi možda bilo dobro, iako još nije pauza, da počnemo sutra, onako u kontinuitetu, pošto i nema novi svedok sutra, a gospodin Lukić i ja ćemo sigurno završiti sutra, pa ako odgovara ovom Pretresno veću, ja bih zamolio da počnemo ujutro. A mogu i sad. Ja sam spreman doduše. Ali bi mi... taman bih krenuo, onda bi prekinuli. Eto, to je problem.

SUDIJA PARKER: Gospodine Smith, nemate sledećeg svedoka za sutra?

TUŽILAC SMITH: Tako je časni Sude. Mislilo se da će ljudi koji su pozvani da ponovo svedoče duže da budu unakrsno ispitivani i eto, tako je došlo do toga.

SUDIJA PARKER: U redu. Mislim da biste onda ubuduće trebali da uzmete u obzir sve veću i veću brzinu kojom advokati Odbrane uspevaju da se približe važnim temama, pa morate onda to da uračunate. Mislim da onda u svetlu sadašnje situacije, umesto da vi sada potrošite osam minuta i da nastavite sutra, da ćemo sada da završimo sa radom. Takođe molim advokate da imaju na umu da je ranije ove nedelje spomenuto da imamo sutra polaganje zakletve novih sudija, tako da nećemo moći da počnemo sa radom sve do, čini mi se, 9.45. Sada završavamo sa radom i nastavljamo sutra ujutro.

Fond za humanitarno pravo

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje